Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 302
Marți 19 martie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

COMUNICAT
cu privire la ședința Biroului Politic al C. C. al P. M. R.

In ziua de 14 martie a.c. a avut loc ședința Biroului Politic al C.C. al P.M.R. care a dezbătut măsurile de imbunătățire a activității administrației centrale de stat și problemele activității sfaturilor populare.

Biroul Politic a analizat in lumina hotăririlor Congresului al II-lea al Partidului și ale Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 activitatea în domeniul administrației centrale de stat, stabilind măsurile de inlăturare a deficiențelor existente și de imbunătățire a activității în acest domeniu.

In anii puterii democrat populare s-au obținut mari realizări în domeniul construcției de stat, economice și culturale.

Pe măsura dezvoltării economiei naționale și a culturii și diferențierii diverselor ramuri de activitate s-au constituit in decursul ultimilor ani numeroase organe centrale, menite să asigure organizarea și administrarea acestor ramuri de activitate.

In acest fel s-a ajuns la un număr insemnat de ministere și organe centrale, cu cadre de conducere numeroase (miniștri, locțiitori de miniștri și asimilați cu aceștia).

Ținind seama de experiența acumulată pină în prezent, de stadiul de organizare a diverselor ramuri și de creșterea gradului de pregătire a cadrelor din administrația centrală de stat, numărul mare de organe centrale nu mai corespunde astăzi necesităților.

In afară de aceasta, organele centrale au preluat diferite atribuții ce ar trebui să fie exercitate de organele din subordonarea lor, iar o serie de atribuții ale ministerelor și altor organe centrale au fost trecute asupra Consiliului de Miniștri.

In vederea imbunătățirii continue a activității pe linia administrației centrale de stat și lichidării fenomenelor de centralizare excesivă, Biroul Politic, călăuzindu-se după principiul centralismului democratic, consideră necesar:

1. Să se procedeze la o reducere considerabilă a numărului de ministere și instituții centrale, contopindu-se organe centrale din ramuri de activitate inrudite. Diferențierea specifică intre ramuri, cerută de necesitățile vieții economice, va fi asigurată organizindu-se in cadrul unor ministere departamente pe ramuri de activitate.

2. Guvernul R. P. R. să fie compus dintr-un număr mai restrins de membri (președintele Consiliului de Miniștri, vicepreședinți și miniștri). Miniștrii vor fi ajutați in activitatea lor de un număr limitat de adjuncți ai ministrului și secretari generali de ministere. Să fie alcătuit din sinul guvernului un Consiliu Economic, avind sarcina de a rezolva problemele economice curente.

3. Să se lărgească intr-o măsură însemnată competența ministerelor și altor organe centrale, precum și a departamentelor și direcțiilor generale de ministere pentru rezolvarea mai operativă a problemelor curente ale activității acestor organe și intărirea inițiativei și răspunderii lor.

Lărgirea insemnată a competenței ministerelor și instituțiilor centrale de stat va da Consiliului de Miniștri mai mari posibilități de a-și concentra activitatea asupra problemelor principale ale politicii de stat. Odată cu aceasta, măsurile preconizate trebuie să ducă la îmbunătățirea muncii aparatului de stat și la reducerea cheltuielilor administrative ale statului.

In conformitate cu hotăririle Plenarei din 27-29 decembrie 1956, va fi prezentat Marii Adunări Naționale un proiect de lege cu privire la sfaturile populare. Noua lege a sfaturilor populare trebuie să reflecte politica partidului de atragere a celor mai largi mase de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești și de mobilizare a intregului popor muncitor la o activă participare in opera de construire a socialismului. Lărgind atribuțiile și sfera de acțiune a sfaturilor populare, legea sfaturilor populare trebuie să ducă la creșterea inițiativei și răspunderii organelor locale ale puterii de stat pentru rezolvarea problemelor economice, gospodărești, edilitare și social-culturale, în interesul îmbunătățirii condițiilor de viață materiale și culturale ale oamenilor muncii.

Noi transporturi de cereale din U. R. S. S.

Incepind de simbătă a inceput să se transporte și pe calea apei mărfurile livrate țării noastre de Uniunea Sovietică în baza acordurilor economice încheiate anul trecut între delegațiile guvernamentale ale R.P.R. și U.R.S.S. Primul transport de 2.250 de tone de griu a sosit în portul Constanța cu vasul sovietic „Cikalov". Este anunțată, de asemenea, sosirea în jurul datei de 19 martie a vasului sovietic „Slianin" care va aduce 5.400 tone de cereale.

LA TERMOCENTRALA PAROȘENI

A intrat în funcțiune un nou turbogenerator

Sâmbătă noaptea la termocentrala Paroșeni din Bazinul carbonifer Valea Jiului a fost pus în paralel cu sistemul energetic cel de al doilea mare turbogenerator de 50.000 kW.

La ora 22,55 pe liniile de înaltă tensiune au pornit spre furnalele din Hunedoara, Combinatul metalurgic Reșița, minele din Valea Jiului, schelele petrolifere din Oltenia și spre intreprinderi și localități din alte regiuni ale țării, primele cantități de energie electrică produse de noul agregat.

Prin intrarea în funcțiune a noului turbogenerator puterea instalată în termocentrala Paroșeni se ridică la 100.000 kW devenind astfel, după termocentralele „Gh. Gheorghiu-Dej" din Doicești și „Steaua Roșie" din Singiorgiu de Pădure, a treia mare unitate energetică a țării noastre.

Două propuneri

Cițiva cititori ai ziarului nostru ne-au rugat să adresăm organelor competente două propuneri în legătură cu pomicultura.

De cițiva ani de zile — ne scriu ei — *in fiecare primăvară, se plantează pomi fructiferi pe marginea drumurilor*. Acești pomi costă o grămadă de bani care în cea mai mare parte se duc în vint. Ce se intimplă? Elemente inconștiente rup acești pomi ca să-și facă coderii pentru bice, bețe de drumeție ș.a. Animalele lăsate fără pază distrug și ele destui pomi.

Pe cițiva dintre indivizii care rup pomii de pe marginea șoselelor i-am văzut și le-am arătat cit de mare este răul pe care il fac. Cei mai mulți însă rămin nedescoperiți.

N-ar fi bine ca acești pomi să fie dați în răspunderea cantonierilor care întrețin șoselele? Controlați îndeaproape și făcuți răspunzători — în măsura în care pot fi făcuți răspunzători — aceștia ar da atenția cuvenită pazei patrimoniului pomicol din raza sectorului lor. Să fie de asemenea luate măsuri împotriva celor ce distrug pomii plantați.

In privința materialului săditor este știut că de la pepiniere pină la locul de plantare a pomilor sint zeci sau chiar sute de kilometri. In timpul transportării, un anumit număr de pomi devin de nefolosit. Unii, sub greutate, se fring, alții se jupoaie din cauza frecării. Pe aceștia, pomicultorii refuză să-i cumpere — și pe drept cuvint.

Din cauză că nu se acordă nici un procent de scăzămint, tehnicianul care a semnat de primirea pomilor e pus în fața a două situații în fel de neplăcute: ori să plătească din propriul său salariu pomii refuzați, ori să săvirșească o ilegalitate mărind prețul celor buni de plantat.

Nu se poate ca să se acorde un procent de scăzămint pentru ca asemenea situații, precum și nemulțumirile unor săteni cărora se încearcă a li se „băga pe git" pomi necorespunzători, să fie evitate?

Sperăm că Direcția pomiculturii și viticulturii din Ministerul Agriculturii va acorda atenția cuvenită acestor două propuneri.

Lucrările primei sesiuni a celei de a treia legislaturi a Marii Adunări Naționale a R. P. R.

Simbătă dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale, s-au deschis lucrările primei sesiuni a celei de a treia legislaturi a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, aleasă la 3 februarie 1957.

La deschiderea sesiunii au luat parte numeroși invitați — fruntași în muncă din intreprinderile și instituțiile Capitalei, reprezentanți ai vieții științifice și culturale, reprezentanți ai organizațiilor oamenilor muncii, ziariști romini și străini.

In tribuna rezervată corpului diplomatic se aflau șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

La ora 10, deputații și invitații întimpină cu îndelungi aplauze pe conducătorii partidului și statului la intrarea lor în sala de ședințe.

In loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Iosif Chișinevschi, Miron Constantinescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pirvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Alexandru Birlădeanu, Simion Bughici, Gheorghe Hossu.

In loja din stinga incintei au luat loc tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, și membri ai Prezidiului.

La începerea ședinței deputatul Avram Bunaciu, din circumscripția electorală Ineu, regiunea Oradea, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, a anunțat că în conformitate cu prevederile Regulamentului de funcționare a Marii Adunări Naționale, lucrările sesiunii urmează să fie conduse, pină la alegerea președintelui și vicepreședinților Marii Adunări Naționale, de către cel mai în virstă deputat al legislaturii.

In aplauzele deputaților, tovarășul academician C. I. Parhon, președinte de virstă, rostește cuvintul de deschidere a sesiunii.

Marea Adunare Națională a ales apoi comisia de validare și comisia pentru elaborarea proiectului noului regulament de funcționare a Marii Adunări Naționale.

Apoi lucrările ședinței s-au încheiat.

La amiază, comisia de validare a Marii Adunări Naționale și comisia pentru elaborarea proiectului de regulament de funcționare a Marii Adunări Naționale s-au întrunit în ședință de lucru.

*

Luni dimineață au continuat la Palatul Marii Adunări Naționale lucrările primei sesiuni a celei de a treia legislaturi a Marii Adunări Naționale a R.P.R.

La primul punct al ordinei de zi al ședinței, deputatul Demostene Botez, președintele comisiei de validare, a prezentat raportul comisiei pentru validarea mandatelor deputaților Marii Adunări Naționale, în care se constată că cei 437 de deputați ai Marii Adunări Naționale au fost declarați aleși în conformitate cu prevederile Constituției R.P.R. și Legii pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională.

Marea Adunare Națională a validat apoi în unanimitate de voturi toate mandatele deputaților aleși la 3 februarie 1957.

După constituire Marea Adunare Națională a trecut la alegerea biroului celei de a treia legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Deputatul Mihail Gh. Bujor din circumscripția electorală Cimpina, regiunea Ploești, în numele unui grup de deputați din regiunile Ploești, Craiova, Cluj, Hunedoara, Timișoara, Pitești și orașul București, a propus ca președinte al Marii Adunări Naționale pe tovarășul Constantin Pirvulescu, deputat în circumscripția electorală Craiova „Electroputere", regiunea Craiova, iar ca vicepreședinți pe deputații Tiță Florea din circumscripția electorală Bechet, regiunea Craiova și I. Gh. Maurer, din circumscripția electorală Sighișoara, regiunea Stalin.

Marea Adunare Națională a ales în unanimitate ca președinte al Marii Adunări Naționale pe tovarășul Constantin Pirvulescu, iar ca vicepreședinți pe tovarășii Tiță Florea și I. Gh. Maurer.

Tovarășul Constantin Pirvulescu, ocupind fotoliul președințial, a mulțumit pentru încrederea acordată, asigurind pe deputați că va depune tot efortul pentru a asigura buna desfășurare a lucrărilor noii legislaturi.

In continuarea ordinei de zi, deputatul C. Paraschivescu-Bălăceanu, președintele comisiei pentru elaborarea regulamentului de funcționare a Marii Adunări Naționale, a prezentat raportul asupra proiectului de regulament de funcționare a Marii Adunări Naționale.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

Să executăm la timp și la un înalt nivel agrotehnic muncile de primăvară

Ing. agr. Marin Stancu
Ministrul Agriculturii

Sarcini deosebit de importante stau în fața oamenilor muncii din agricultura țării noastre în actuala campanie agricolă. Avem de însămînțat cca. 6.250.000 ha., din care 335.000 ha. în sectorul gospodăriilor agricole de stat, avem de îngrijit semănăturile de toamnă, trebuie executat intr-un timp scurt un mare volum de lucrări în sectoarele pomicol, viticol, legumicol, etc. Faptul că în toamna anului trecut nu s-a îndeplinit planul de arături pentru însămînțările de primăvară reclamă un efort în plus ca să arăm intr-un timp scurt și cit mai timpuriu, o suprafață de cca. 4.000.000 ha. Un efort deosebit se cere din partea oamenilor muncii de pe ogoarele regiunilor, unde planul de arături de toamnă a fost neglijat în măsură mai mare, cum sint, de pildă, regiunile Iași, Galați, Cluj și Constanța.

In scopul desfășurării muncilor agricole de primăvară în condiții mai bune decit în anii trecuți, Ministerul Agriculturii a luat, pe baza hotăririlor Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956, o serie de măsuri tehnico-organizatorice, pe plan central și regional. In primul rînd, s-a dat o atenție deosebită reparării în bune condiții a utilajului agricol necesar muncilor agricole de primăvară. Aceasta a făcut ca la data de 10 martie, în S.M.T. planul reparațiilor la tractoare să fie îndeplinit în proporție de 97,7 la sută, la semănători de 97 la sută, la cultivatoare de 96,4 la sută.

Folosirea rațională a tractoarelor și mașinilor statului este însă strîns legată de asigurarea din vreme, pe bază de contract, a terenului de lucru. In general, această acțiune s-a desfășurat în condiții satisfăcătoare. In regiunile Pitești, Ploești, Constanța, Galați, București, s-au încheiat contracte de lucrări pentru peste 80-90 la sută din volumul de arătură normală planificat, iar în regiunile Baia Mare, Cluj, Timișoara, pentru un volum de pînă la 70 la sută din plan.

Reparațiile în sectorul colectiv și cel individual se pot considera ca terminate pe întreaga țară pentru tractoarele și mașinile agricole care vor lucra în primăvară. Asigurarea unei semințe de calitate și condiționarea ei la timp a stat și stă în centrul preocupărilor Ministerului Agriculturii și a comitetelor executive ale sfaturilor populare.

O importanță deosebită s-a dat în acest an asigurării semințelor de calitate pentru cele 3.700.000 ha. care vor fi cultivate cu porumb. Prin grija partidului și guvernului au fost importate cantități însemnate de sămînță de porumb hibrid, cu care se vor însămînța toate suprafețele destinate acestei culturi în gospodăriile agricole de stat, precum și mari suprafețe în sectorul agricol cooperatist. In același timp, s-a organizat pe scară largă schimbul de sămînță hibridă de porumb (generația I și a II-a), produse anul trecut în gospodăriile agricole de stat și stațiunile experimentale, cu sămînță obișnuită pe care o au și vor s-o înlocuiască colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Intr-o măsură mult mai mare decît în anii trecuți, a fost făcută proba de germinație la semințe de porumb de către laboratoarele regionale și raionale pentru controlul semințelor și totodată s-a organizat încercarea germinației în multe gospodării agricole colective, în comune și sate. S-au stabilit de pe acum gospodăriile agricole și s-au identificat terenurile ce se vor cultiva cu porumb hibrid, precum și suprafețele care se vor cultiva cu porumb irigat.

Pentru producerea seminței hibride de porumb la noi în țară, noul Institut de cercetări pentru cultura porumbului, în strînsă colaborare cu gospodăriile agricole de stat, a stabilit rețeaua loturilor de hibridare și a cîmpurilor de producție. Datorită măsurilor luate încă din anul trecut, sectorul socialist al agriculturii și în bună parte gospodăriile agricole individuale și-au format fondul de sămînță necesar pentru majoritatea culturilor.

Pentru acoperirea necesarului de cartofi s-au distribuit gospodăriilor agricole colective 20.000 tone de cartofi, urmînd ca restul să se procure prin achiziții de la producătorii din regiunile Stalin, Autonomă Maghiară, Suceava etc.

Producătorii care nu au semințe de calitate își pot asigura cantitățile corespunzătoare prin schimbarea seminței inferioare cu sămînță de soi de la bazele de recepție sau prin cumpărare direct de la producători.

Anul acesta viticultorii și pomicultorii primesc o cantitate sporită de material săditor viti-pomicol. Pentru plantările din toamna anului 1956 și primăvara aceasta au fost repartizați aproape 1.500.000 de pomi fructiferi și peste 5.400.000 buc. vițe altoite de bună calitate.

Pentru combaterea dăunătorilor culturilor agricole, în primăvara acestui an ne este necesară cantitatea de cca. 4.000 tone de insecto-fungicide. In prezent există pe teren peste 3.500 tone, adică 87 la sută din necesar. Dintre principalele insecto-fungicide asigurate în întregime pînă acum este „hexacloranul pulbere 1,5 la sută", pentru combaterea dăunătorilor de cîmp. Pentru sfecla de zahăr și porumb s-au asigurat preparate speciale, ca: amestecul de DDT și hexacloran de 3 la sută, ce vor fi împrăștiate din avion pe terenurile sectorului socialist; este în curs aprovizionarea podgoriilor cu o cantitate de cca. 5.000 tone sulfat de cupru.

Campania agricolă de primăvară nu ne găsește nepregătiți nici în ceea ce privește propaganda agrotehnică pentru ridicarea nivelului tehnic al producătorilor agricoli. Cursurile agrotehnice de masă au cuprins în cursul iernii sute de mii de țărani, cărora li s-a arătat cum să lucreze în campania de primăvară. Au fost trimise la sate planșe, afișe și broșuri de popularizare a metodelor înaintate pentru sporirea producției agricole, în tiraj de zeci de mii de exemplare.

Au fost create condiții pentru buna desfășurare a muncilor agricole de primăvară. Prin măsurile luate de partid și guvern în urma Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 se realizează în practică principiul cointeresării materiale a țăranilor muncitori în sporirea producției

(Continuare în pag. a 4-a)

Tractoriștii Nachin Vasile și Marin Ion de la gospodăria agricolă de stat Chirnogi au început aratul pe loturile orezăriei. Executînd această lucrare de bună calitate ei depășesc zilnic norma cu peste 25 la sută.

Muncă rodnică pe ogoare

*

Din însemnările unui inginer agronom

La început de campanie

Pe biroul tovarășului inginer Alexandru Oniga, șeful secției agricole a sfatului popular raional Făgăraș, se afla un bloc-notes. Ca să nu dezmint proverbiala indiscreție a gazetarului mi-am aruncat privirea pe fila deschisă. Insemnări despre pregătirea campaniei agricole de primăvară.

Cu permisiunea tovarășului Oniga să-l răsfoim împreună.

14 MARTIE

— Deseară la 8, ședință de comitet executiv. Reparațiile terminate: 2206 pluguri, 141 de semănători.

— Cei din comuna Calbor ne-au mințit. Mai au de reparat cîteva pluguri deși ei ne-au comunicat acțiunea terminată.

— Să vorbesc cu Corbu, președintele U.R.C.C. De ce trimit la cooperative fiare de plug pe stînga? La noi se folosesc cele pe dreapta. Nu sînt furci de fier cu patru coarne. Cu ce să încarce și să descarce oamenii gunoiul, cu mîinile?

— S-au făcut 7.000 de probe de germinație. Numai la Voila și Viștea de Jos s-au făcut 900.

— Gunoi de grajd dus în cîmp, în toamnă, 271.000 de tone în primăvară, 22.000 de tone. Stăm binișor.

E grozav cît de puține îngrășăminte minerale ne vin. 30 de vagoane nu ajung nici pentru un sfert din raion. Numai gospodăria colectivă din Noul Romîn ne cere 7 vagoane.

— Să vorbesc cu Gaiea, directorul de la AGEVACOOP. Gestionarul C. Bolovan din Vaida—Recea pune condiții la vînzarea îngrășămintelor. Nu dă decît celor ce încheie contracte pentru cartofi.

15 MARTIE

— Președintele sfatului din Drăguș cere porumb de sămînță pentru lotul zootehnic. Cînd li s-au stricat 2000 de kg de porumb au tăcut chitic. Inginerul zootehnist Prună Gheorghe trebuie sancționat. Din vina lui s-a stricat porumbul.

— Majoritatea gospodăriilor din raion au semințele pregătite. Trebuie urmărite comunele Calbor, Felmer, Șoarș și Cîrța. Lucrează încet. La fel cei din Streza Cîrțișoara. Dacă inginerul Buiuc Mihai n-ar fi toată ziua — bună ziua la Sibiu, aceștia n-ar fi în coadă.

— E de necrezut cît de lipsiți de interes sînt unii oameni pentru munca lor. Pe Maria Ghindea, tehniciană de la Arpaș, am găsit-o scriind înștiințări pentru plata impozitelor și se văieta că nu primește sprijin să pregătească campania de însămînțări.

— Valase Raveca din Viștea de Jos parcă i-ar fi soră.

— Arătură din toamnă avem 19.324 de ha. Cum se face vremea bună, putem începe. Cu o medie zilnică de 1748 de ha, în 20 de zile bune, terminăm treaba.

*

Sînt cîteva spicuiri din carnetul de însemnări al inginerului Oniga. Răsfoind notesul m-am oprit pentru un moment asupra unei file pe care era scris un singur cuvînt: „Insămînțări". Probabil că la început literele erau de mînă, apoi îngroșate, îndreptate, umbrite, ajunseseră de tipar. N-am săvîrșit din nou indiscreția să-l întreb pe tov. Oniga cu ce prilej a scris atît de migălos acest cuvînt. Poate că în timpul vreuneia din numeroasele ședințe „ascultînd" vreun vorbitor care bătea apa în piuă.

TEOHARI OPREA

Insămînțări la Opatița

Au venit, în sfîrșit, zilele prielnice de lucru în cîmp, spre bucuria țăranilor muncitori care, după pregătirile din timpul iernii, pot acum să facă treabă bună și la timp.

Octavian Polici, vrednic gospodar, a dat primul semnal:

— Ogoarele de toamnă s-au zvîntat și-s tocmai bune de grăpat; e timpul să împrăștiem bălegarul și să trecem la însămînțări.

Acum, din zori și pînă cad umbrele înserării, harnicii țărani muncitori din comuna Opatița, regiunea Timișoara, însămînțează de zor sfecla de zahăr, floarea-soarelui și ovăzul. Astfel, cele 47 ha contractate pentru cultura sfeclei de zahăr au fost însămînțate în bune condițiuni agrotehnice. Printre fruntași se numără oameni vrednici ca Octavian Polici, Ion Gherea, Ionel Rimneațu, Petruț Rimneațu, Ion Androș și alții.

Se întrajutorează la arături

La Cîndești, raionul Buhuși, muncile de primăvară sînt în toi: se grăpează ogoarele făcute de cu toamnă, se împrăștie gunoiul de grajd și se ară terenurile în care vor fi însămînțate culturile din urgența a 2-a.

Pentru a munci mai cu spor, mulți țărani muncitori din această comună au format grupe de într-ajutorare la arături. Astfel, Tudor Gh. Culbece se ajută cu Vasile Gh. Culbece și Todor Păduraru. La fel fac și Vasile T. Gîrbea, Gheorghe Asmarandei și mulți alții. In felul acesta, țăranii muncitori din Cîndești își lucrează pămînturile mai bine și la timp.

50 de ani de la răscoalele țărănești din 1907

Un participant la răscoală

E un bărbat drept, încă mlădios, cu fața uscățivă, prelungă. Nu-i dai mai mult de șaizeci de ani, cu toate că are șaptezeci bătuți pe muche. În privirea lui se mai vede și acum ceva din firea răsculatului de la 1907.

Într-o odaie curată, lîngă soba țărănească de zid, am auzit din gura lui povestea vieții satului Putineiu din raionul Giurgiu, în anii acelor vremi de cruntă asuprire.

— Se zbăteau oamenii ca în chingi. Învoielile erau grele. Boierul hapsîn. Îi munceam 10 pogoane și dacă ne rămînea și nouă jumătate din roadele culese trebuia să zicem bogdaproste. Pe lîngă asta trebuia să-i mai muncim un pogon de porumb, de la arat și semănat pînă la cules, și să-i facem o mulțime de drumuri cu cereale, la portul Ramadan de lîngă Dunăre. Aici se încărca pe șlepuri munculița noastră.

Tot ce-aveam mai bun, mai de preț, îl dădeam boierului. Și pe lîngă boier, mai erau și slugile lui. Dacă tăiam și noi un porc, la un an, doi, odată, administratorul moșiei, Radu Constantinescu, gata se înființa în bătătură. Lui îi dădeam limba și mușchii porcului. Pe deasupra, pentru fiecare pogon primit în dijmă, îi mai dădeam cîte 10 ouă și o găină, fuioare de cînepă și altele. Ouăle le încerca printr-un fel de inel de alamă. Dacă erau prea mici și treceau prin inel, nu ni le primea.

...În odaie era liniște și cald. Florile de ghiață de pe geamuri începuseră să se topească. Panait Danciu continua cu glasul plin de ură:

— Marghiloman ăsta de era la noi avea zeci de moșii. Nici nu le mai știa numărul. Una în Oltenia, vreo două prin Buzău, vreo cîteva prin Moldova... Aici la noi avea un arman de trei ori cît satul. Pe lîngă alte patimi avea și patima cailor. În grajdurile lui erau îngrijite herghelii întregi de cai de rasă. Îi punea să alerge pe toate hipodroamele din Europa. Avea bani cu nemiluita și nu știa cum să-i mai cheltuie prin străinătăți. Pînă și cămășile le trimitea să i le spele la Londra.

— Nedreptățile și suferințele curgeau gîrlă asupra noastră. Apoi ne-a ajuns cuțitul la os și n-am mai putut răbda. Era prin '907, la începutul lui martie. Într-o noapte am văzut flăcări mari, înroșind cerul, înspre părțile Teleormanului. Pe la Conțești, Cervenia, Beiu, ardeau conacele boierilor. A doua zi focul s-a întins și în satele din jurul Putineiului: Cacaleți, Rălești, Gogoșari. Oamenii atîta au așteptat. Au pus foc la Fane Popa, care stăpînea o moșie de 14.000 de pogoane. Atunci Radu Constantinescu cu cucoana și cu două fete și-au luat tălpășița. Focul s-a întins apoi la Hodivoaia și la Vieru, unde era moșia lui Gogu Ionescu. Strigau oamenii și se bucurau că au scăpat de boieri. Dar se vede că nu ne-a fost dat să ne bucurăm pînă la capăt. Nu peste mult timp, au venit la noi două escadroane de la 10 cavalerie și au deschis foc asupra oamenilor. Am fugit și ne-am împrăștiat care încotro. Doi oameni din Putineiu au fost omorîți...

Panait Danciu s-a ridicat de lîngă sobă, a oftat, s-a scuturat de amintiri ca de-o povară grea, apoi și-a aruncat pe umeri un cojocel nou și m-a luat să-mi arate satul, acum la 50 de ani după răscoală. Mergea iute, cu un pas sprinten, tineresc. Privindu-l, mă gîndeam: cum arăta oare la douăzeci de ani? Ce năzuințe îl mînaseră atunci să ia parte la răscoală?

— Pămînt! Asta doream atunci! L-am dorit și-l avem! Nu-l mai împărțim cu boierul, mi-a spus Panait Danciu, ghicindu-mi parcă gîndurile.

Am ajuns în partea de nord-vest a satului. Acolo, în valea Gărdoiului, unde era altă dată conacul moșieresc, se odihneau acum sub zăpadă pămînturile gospodăriei colective. Tot în partea aceea se mai aflau o mulțime de acareturi ale gospodăriei colective: două porumbare lungi, așezate pe picioare înalte de piatră, un grajd nou învelit cu țiglă, un saivan în care se adăpostesc cîteva sute de oi. În curte: clăi de paie și de fîn, stoguri de coceni cu vîrfurile țuguiate.

— Iaca ce avere avem, rosti Danciu și zîmbi cu seninătate. Gospodăria noastră colectivă numără pînă acum doar vreo 60 de familii. Față de mărimea satului, sîntem cam puțini, dar sîntem oameni harnici și hotărîți. Sîntem siguri că în curînd ni se vor alătura și alții, căci numai în colectivă putem dobîndi recolte bogate. Anul trecut, cu toate c-a fost un an păcătos, am scos 1.500 kg de grîu la hectar.

În sat era liniște. La casa de nașteri, o fostă casă boierească, se auzea țipătul ascuțit al unui copil; de bună seamă că medicul pediatru și moașa își făceau și azi datoria; la sfatul popular cineva vorbea la telefon cu raionul Giurgiu, despre niște superfosfați ce trebuiau să sosească în comună. Nu departe de sfatul popular, se înalță noul cămin cultural, gata pentru inaugurare. La biblioteca sătească, vreo cinci țărani veniseră să schimbe cărțile citite, iar în camera vecină cîțiva tineri jucau șah. La farmacia satului, doi țărani așteptau tăcuți, lîngă sobă. Farmacista Elisabeta Nuțu le prepara o rețetă.

..Dispensar, medic pediatru, medic pentru adulți, farmacie, cămin cultural cu sală de spectacole și cinematograf...

...Toate într-un singur sat. Într-unul din satele în care în 1907 oamenii obidiți și flămînzi au cerut pămînt și li s-au dat gloanțe.

IOANA MACEȘU

Ce lucrări trebuie executate primăvara pentru a păstra apa în pămînt

Una din cerințele principale ale plantelor agricole este aceea de a găsi în pămînt, chiar de la semănat, cantități suficiente de apă.

Primăvara, apa din pămînt se pierde foarte ușor datorită scoarței ce se formează la suprafața solului, a căldurii și vînturilor puternice și uscate, a buruienilor care răsar imediat ce vremea începe să se încălzească. S-a constatat că într-o singură zi de primăvară se poate pierde din pămînt o cantitate de 30.000 litri de apă la ha.

Pentru a împiedica pierderea apei din sol trebuie să formăm la suprafața lui, de îndată ce se poate intra pe teren, un strat afînat și mărunțit care să despartă umezeala din stratul arabil de vînturile și căldura de afară. Această lucrare trebuie făcută cît mai repede pentru că orice zi de întîrziere duce la evaporarea unei mari cantități de apă din pămînt.

Unealta cu care se poate executa această lucrare este grapa. Afînarea și netezirea se fac oblic (pieziș) pe direcția brazdelor, folosindu-se o grapă mai grea, ca dinții ei să pătrundă la o adîncime de 5—6 cm. Dacă terenul este argilos și dinții grapei nu-l pot mărunți bine, se folosește cultivatorul cu arcuri sau extirpatorul urmate de grapă. După această lucrare se face semănatul plantelor timpurii ca: mazăre, grîu de primăvară, orz, ovăz, trifoi etc.

În cazul cînd terenul urmează a fi însămînțat cu plante tîrzii ca porumb, bumbac, etc. după grăparea timpurie amintită, terenul trebuie să mai fie lucrat cu cultivatorul sau cu extirpatorul încă o dată sau de două ori, la apariția buruienilor sau cînd prinde scoarță din cauza ploilor.

Terenurile nearate din toamnă se vor ara cît mai devreme, cu brazda îngustă, fără greșuri, cînd pămîntul este reavăn și nu se lipește de piesele plugului. Arătura trebuie făcută la adîncimea de 18—20 cm și grăpată în aceeași zi; cel mai bine este ca grapa să fie legată de plug, căci în felul acesta pămîntul nu se bătătorește prea mult. Nu este bine a se lăsa brazda crudă în bătaia soarelui și a vînturilor de primăvară, deoarece pierde toată apa strînsă în timpul iernii.

În regiunile secetoase arătura de primăvară trebuie tăvălugită imediat cu tăvălugul neted. După tăvălug trebuie să urmeze o grapă ușoară care afînează solul la suprafață pentru a se împiedica evaporarea apei. Tăvălugirea este necesară pentru a îndesa pămîntul înfoiat prin arături și a ajuta apa din straturile mai adînci să vină spre suprafață pînă la stratul unde îngropăm semințele.

Tot în scopul păstrării apei în sol, semănăturile de toamnă bine dezvoltate, înfrățite și dese se grăpează primăvara timpuriu, trecîndu-se cu grapa de-a curmezișul rîndurilor de plante. Dacă scoarța formată este tare și dinții grapei nu o pot sfărîma se folosește tăvălugul stelat, tăvălugul dințat sau grapa stelată.

Ing. NICOLAE NICA

E bine să știm

Cum pot fi apărați pomii de înghețurile tîrzii de primăvară

Înghețurile de primăvară pot distruge mugurii de rod, bobocii florali sau florile deschise ale pomilor, iar brumele pot pricinui pagube însemnate pomilor surprinși cu florile desfăcute.

Pentru prevenirea acestor pagube se recomandă văruitul trunchiurilor și stropitul pomului întreg cu lapte de var. Culoarea albă apără pomul de încălzire și previne în felul acesta vătămarea scoarței sau chiar pornirea de timpuriu în vegetație. În condițiile din anul acesta, cînd caișii, piersicii, migdalii și unele soiuri de păr se află sub amenințarea înghețului, pomicultorii au datoria să-i stropească fără întîrziere cu lapte de var.

Experiențele au arătat că și stropirea pomilor cu ulei horticol întîrzie pornirea în vegetație a pomilor. În cazul cînd desprimăvărarea decurge în mod normal, pornirea de timpuriu a vegetației pomilor se poate preveni de asemenea și prin adunarea zăpezii în jurul pomilor. Această metodă nu se poate aplica însă în regiunile în care iernile sînt lipsite de zăpadă.

Efectul dăunător al brumelor tîrzii de primăvară poate fi prevenit prin fumigație. Prin aceasta se înțelege crearea în livezi a unor perdele de fum care împiedică răcirea bruscă a pămîntului și a aerului. Pentru fumigație se folosește gunoiul de grajd, turba, orice gunoaie din gospodărie, mușchii, frunzele uscate și altele. Materialele respective se așează în grămezi cu o înălțime de 100—125 cm și cu un diametru la bază de 50—70 cm. La hectar se așează 120—200 grămezi. Aprinderea materialelor din grămezi se face atunci cînd temperatura scade la plus 2 grade C, deci cu puțin înainte de căderea propriu zisă a brumei.

Aprinderea materialelor din grămezi se face în același timp, începînd cu acea parte a livezii de unde adie vîntul. Se aprind toate grămezile pentru ca să se asigure o cantitate cît mai mare de fum. Pentru obținerea unor cantități mari de fum, se pot folosi și brichete de turbă înmuiate în prealabil în țiței sau orice produs petrolifer. Fumigația se continuă pînă după răsăritul soarelui.

Pentru a putea feri pomii de efectul dăunător al brumelor de primăvară, pomicultorii sînt datori să adune din timp în livezi materialele necesare pentru fumigație.

Prof. TEODOR BORDEIANU

Pe zi ce trece comerțul cooperatist din satele noastre se dezvoltă tot mai mult. Printre cooperativele de consum fruntașe din regiunea București se numără și cooperativa din comuna Crovu. Buna aprovizionare a magazinului universal din Crovu atrage zilnic zeci de cumpărători.

Așa cum putem vedea în fotografia de mai sus, țăranii muncitori din comună găsesc aici toate mărfurile de care au nevoie.

Foto: N. SCARLET

ÎNSEMNĂRI

ACHIZITORUL FRUNTAȘ

Sfîrșit de lună într-o cooperativă de consum înseamnă zor mare căci trebuie încheiate și trimise situațiile, așa după cum cere buna gospodărire.

Enache Gheorghiță, achizitorul cooperativei din Rîmnicelu, raionul Brăila, a făcut în ziua aceea de cîteva ori drumul de la magazie la biroul cooperativei. De fiecare dată el aducea cîte o listă cu noi produse valorificate de către țăranii muncitori din comună. Cei doi contabili totalizau tabelele, din care se vedea că și în luna februarie planul la achiziții al cooperativei de consum din Rîmnicelu fusese nu numai îndeplinit, ci chiar depășit.

Achizitorul Enache Gheorghiță, care cîștigase în ultimul trimestru al anului trecut steagul de fruntaș, avea și acum de ce să se bucure. Muncise toată luna cu rîvnă: nu-i scăpase nici o adunare obștească, în care să nu explice oamenilor avantajele pe care le au valorificînd produsele prin cooperativă. Rezultatul? Iată-l: 9.000 kg. de floarea-soarelui, 2.560 kg. de porumb, 300 kg. de miere de albine, 3.500 de ouă, apoi grîu, secară, rapiță și păsări, achiziționate în luna februarie, în valoare de 21.825 lei. Planul valoric a fost depășit cu peste 5.000 lei.

În schimbul produselor valorificate prin cooperativă, țăranii muncitori au primit după dorința fiecăruia bani sau mărfuri de la comerțul de întîmpinare: sodă, tablă neagră, bumbac-fire, cherestea și altele. Gospodăria colectivă „Ștefan Plavăț" a primit un camion „Molotov" pentru produsele valorificate.

Achizitorul era mulțumit și avea de ce. Cifrele din situațiile încheiate la sfîrșit de lună de către cei doi contabili oglindeau munca lui, succesele lui, și toate acestea făceau ca gîndul să-i zboare cu luni în urmă, la angajamentul pe care și-l luase cu ocazia primirii steagului de fruntaș în munca de achizitor. Se adresă celor doi contabili:

— Am spus eu... cel puțin 6 luni, la rînd, am să-l țin...

Enache Gheorghiță, achizitorul fruntaș, vorbea și se bucura ca un om cu conștiința datoriei împlinite.

I. GRASU

Activitate rodnică la achiziții

În ultima vreme, cooperativa de consum din Făcăeni, raionul Fetești, a achiziționat de la colectiviști și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comună 3.827 kg grîu, 4820 kg porumb, 8328 kg floarea-soarelui, 900 kg fasole, 4560 bucăți ouă și 1500 kg fier vechi.

În scopul dezvoltării activității cooperativei, consiliul de conducere a hotărît înființarea unui depozit de cherestea și deschiderea unui nou magazin universal.

Contracte și avansuri pentru lînă și miere

Țăranii muncitori din comunele raionului Tg. Jiu au încheiat contracte cu cooperativele și unitățile D.C.A. pentru cantitatea de 15.393 kg lînă, primind în total un avans de 100.221 lei.

De asemenea, au fost încheiate contracte pentru cantitatea de 2.835 kg miere de albine, contractanții primind ca avans 8.950 lei. Printre comunele fruntașe în această acțiune se numără Peștișani, Stănești, Lelești și Balta.

Valorifică producția de lapte

În comuna Deleni, raionul Vaslui, au fost încheiate în ultimele zile noi contracte pentru valorificarea laptelui de vacă și oaie, precum și a cașului. Astfel, țăranii muncitori Niculae Filimon, Gheorghe Onofrei, T. Crăciun, Traian Onofrei și alții au contractat 2.500 litri de lapte de vacă și 900 kg caș de oaie.

Tot mai multe contractări de animale

Ca gospodari, care s-au convins de avantajele sistemului de contractări de animale, țăranii muncitori din comuna Găiceana, raionul Adjud, au încheiat de curînd contracte pentru îngrășarea și livrarea a 33 vaci, mînzați și viței, 20 oi și peste 200 de porci. Vasile Purghel a contractat doi porci și doi mînzați. Gheorghe Găiceanu a contractat o vacă și un vițel, Gheorghe Aștefănoaiei, doi porci, iar Ion Ciulei a contractat doi porci și un mînzat.

În obținerea acestor rezultate, un merit deosebit revine agentului achizitor Constantin Hîrlău, care știe cum să lămurească pe cît mai mulți țărani muncitori despre avantajele contractărilor de animale.

Ce să citim

SZABO GYULA: Neamul Gondoșilor

(E. S. P. L. A.)

Szabo Gyula face parte din generația mai tînără de prozatori maghiari din țara noastră. Romanul său „Neamul Gondoșilor" ni-l recomandă ca un scriitor înzestrat cu un talent remarcabil. În primul plan al romanului se situează o poveste de dragoste, iar în planul secund ni se înfățișează frămîntările unui sat secuiesc în care se pregătește înființarea unei gospodării colective.

Neamul Gondoșilor — în cea mai mare parte format din chiaburi — stăpînește satul printr-o legătură chibzuită de rudenie și încuscriri.

Centralizînd o putere deplină în mîinile sale, acest neam de bogătani a dictat după bunul său plac și interes treburile satului. Notarul, primarul, perceptorul au fost cu toții ani de-a rîndul oamenii de paie ai „dinastiei" Gondoșilor.

Dar iată că în anul 1949 puterea Gondoșilor este amenințată. În noul comitet provizoriu al sfatului popular va fi președinte văcarul Akacoș. Totodată, este de așteptat ca înființarea gospodăriei colective să nu mai întîrzie mult.

De aceea cînd un tînăr sărac cum e Miska Akacoș — fiul președintelui — se încurcă cu nevasta unuia dintre Gondoși, aceștia fac totul pentru a-l căsători cu ea și a-l atrage în rîndurile lor.

Conflictul cărții captivează interesul cititorului încă de la primele pagini prin desfășurarea unor situații dintre cele mai neprevăzute, de un viguros dramatism ori de o neasemuită poezie.

Cartea respiră un suflu tineresc, o concepție senină și optimistă asupra vieții, înfățișîndu-ne în adîncime toate cutele sufletului omenesc, bogăția de sentimente a oamenilor noștri, setea lor de viață.

Astfel, dragostea dintre doi tineri este înfățișată cu o varietate impresionabilă de mijloace, cu o sensibilitate de mare și autentic artist.

Odată cu apariția romanului „Neamul Gondoșilor", literatura noastră se îmbogățește cu o nouă și valoroasă lucrare despre satul zilelor noastre, satul acestor epocale transformări. Recomandăm această carte cititorilor noștri cu toată căldura.

LUCIAN CURSARU

„Inovații în agricultură"

EDITURA AGROSILVICĂ DE STAT

Lucrarea „Inovații în agricultură", apărută în 1956, va fi primită cu mult interes de către oamenii muncii.

În această broșură sînt expuse cele mai importante prevederi din Regulamentul inovațiilor, iar capitole speciale tratează despre procedura pentru înaintarea propunerilor de inovații, piesele dosarului de inovații, drepturile inovatorilor, organele care aprobă inovațiile și finanțarea inovațiilor la întreprinderi.

Pentru mecanizatorii din S.M.T.-uri și pentru lucrătorii din sectoarele mecanice ale gospodăriilor agricole de stat, precum și alți specialiști din agricultură, deosebit de interesantă este descrierea celor mai importante inovații aplicate la lucrările mecanice din sectorul plantelor de cîmp, pomi-viticol, horticol, în zootehnie și chiar în administrație. Un deosebit interes prezintă pentru agricultură inovațiile: Prășitoarea mecanică reglabilă din mers; Dispozitivul pentru făcut gropi, montat pe tractorul I.A.R.; Dispozitivul pentru treieratul semincerelor adaptat la batozele tip „Vasile Roaită"; Pompa centrifugă de alimentare automată a tractoarelor.

Broșura va constitui un prețios ajutor pentru toți oamenii muncii din agricultură, doritori să contribuie la creșterea productivității și reducerea prețului de cost al lucrărilor mecanice.

Importante depășiri de plan la lapte, carne și ouă

La 15 martie a. c., cu 16 zile înainte de termen, muncitorii din gospodăriile agricole de stat au obținut un succes de mare însemnătate pentru aprovizionarea cu alimente a oamenilor muncii din țara noastră. La această dată ei au livrat statului întreaga cantitate de lapte planificată pe primul trimestru al anului. În felul acesta, unitățile Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat și-au îndeplinit angajamentele luate dînd statului cu peste 3.300.000 litri de lapte mai mult față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Pînă la sfîrșitul acestui trimestru, gospodăriile agricole de stat vor mai livra circa 2.000.000 litri de lapte peste plan.

Trusturi fruntașe la livrarea laptelui sînt: Trustul Aprovizionării Capitalei, care a dat pînă în prezent 116.000 litri lapte peste plan, iar pînă la sfîrșitul trimestrului va livra în total peste plan circa 400.000 litri lapte; trustul Constanța, care a livrat 40.000 litri peste plan, urmînd ca pînă la sfîrșitul trimestrului să dea în total peste plan, 200.000 litri lapte; trusturile Timișoara și Stalin, care vor da fiecare peste plan, pînă la sfîrșitul acestui trimestru, 255.000 litri lapte. Fruntașe la aceste livrări sînt și trusturile: Baia Mare, Bacău, Suceava, Cluj, care vor mai livra pînă la sfîrșitul trimestrului importante cantități de lapte peste plan.

Totodată, gospodăriile agricole de stat, încă de la data de 1 martie a.c. au realizat și depășit cu mult planul de livrare la carne pe trimestrul I.

În ceea ce privește sarcina de livrare la ouă, în lunile ianuarie și februarie planul de livrare a fost depășit cu 34 la sută.

Aceste succese însemnate au fost posibile datorită organizării mai bune a muncii, folosirii metodelor înaintate de îngrijire și furajare și introducerii unui control sistematic asupra realizărilor sarcinilor de plan.

Un rol hotărîtor în mărirea producției de lapte l-a avut faptul că în acest an s-a introdus pe scară largă în furajarea animalelor porumbul boabe și în special porumbul de siloz. Introducerea în furajare a porumbului siloz a determinat o creștere apreciabilă a producției de lapte pe cap de vacă furajată.

Un ajutor deosebit care a contribuit efectiv la obținerea acestor succese a fost și strînsa legătură și colaborare între conducerile gospodăriilor, comitetele de întreprindere și organizațiile de partid din gospodării, — care i-au îndrumat și mobilizat pe muncitori să lupte pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan.

Cine răspunde?

Am poposit zilele trecute la stațiunea de mașini și tractoare Călugăreni, regiunea București. Pe tov. ing. Anastase Iordan, mecanicul șef al stațiunii, l-am găsit foarte supărat, din cauză că mai multe tractoare se defectaseră după primele brazde trase pe ogoarele unităților agricole socialiste deservite. De pildă, unui tractor K.D. din brigada a 9-a care lucrează în comuna Jilava i se spărsese carcasa cutiei de viteză; alt tractor din brigada a 8-a necesita schimbarea seturilor deoarece consuma ulei prea mult. Din aceeași cauză și la brigada a 2-a se afla un tractor defect...

— Noi, tractoriștii, ar trebui să fim mai supărați decît tov. mecanic șef, mi-a spus tractoristul Șurubaru Constantin din brigada a 2-a. Întîi, pentru că ni s-au repartizat tractoare prost reparate în timpul iernii; al doilea, fiindcă în loc să ni se trimită la brigăzi hrană caldă, ni s-au adus numai borcane cu conserve și șuncă, care ne costă foarte scump și ne fac să jinduim după o fiertură.

Cea de a doua problemă ridicată de tractoristul Șurubaru mi s-a părut de o deosebită însemnătate, — cu atît mai mult cu cît de la începutul lucrărilor din actuala campanie agricolă, ea a mai fost ridicată și de către tractoriștii din alte S.M.T.-uri.

L-am întrebat pe directorul S.M.T.-ului, tov. Paulian Mircea, de ce nu s-a asigurat hrană caldă brigăzilor de tractoriști?

— Anul acesta, mi-a spus tov. Paulian, ni s-a redus plata bucătăreselor la brigăzi, iar unitățile socialiste pe care le deservim nu și-au luat angajamentul să pregătească mîncare tractoriștilor...

Interesîndu-mă la Serviciul regional S.M.T. asupra acestei chestiuni, tov. Ivan Paul, șeful serviciului, a confirmat că, într-adevăr, S.M.T.-urilor nu li s-au mai repartizat fonduri pentru angajarea de personal în acest scop, în timpul campaniilor agricole. Direcția generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii a lăsat S.M.T.-urile să se descurce cum or ști pentru a asigura hrană caldă tractoriștilor, în teren. Abia acum, cînd s-au semnalat din multe regiuni neajunsuri în ce privește aprovizionarea cu hrană caldă a mecanizatorilor, Direcția Planificării a intervenit din nou la C.S.P. — și de data aceasta a obținut fondurile necesare pentru angajarea unui număr de bucătărese necesare deservirii brigăzilor de tractoriști.

Se pune întrebarea: de ce nu s-au luat măsuri din vreme — cu mult înaintea ieșirii brigăzilor în teren, spre a se asigura tractoriștilor condiții bune de hrană la locurile de muncă? Cine răspunde de faptul că, pînă cînd vor fi virate sumele necesare angajării bucătăreselor, tractoriștii din sute și sute de comune din țară se vor hrăni numai cu conserve, iar masa îi va costa dublu?

Această situație însă nu acoperă lipsurile conducerii S.M.T.-ului Călugăreni, care dispunînd de nu mai puțin de 5 mașini, ar putea trimite zilnic, măcar la o parte din brigăzi, hrană caldă pregătită la stațiune, așa cum se procedează de pildă la S.M.T. Cuza Vodă, S.M.T. Ciulnița și altele.

Este necesar ca în cel mai scurt timp, conducerile S.M.T.-urilor unde există încă situații ca cele de mai sus, — fie să la legătură cu unitățile agricole socialiste deservite spre a se asigura hrana caldă la locul de muncă, fie să trimită zilnic mîncare pregătită la stațiune, — astfel încît mecanizatorii să nu-și piardă nici un minut din timpul prețios de lucru cu aceste treburi, care revin exclusiv administrației fiecărei unități agricole de stat.

AL. RAICU

Foileton

Curaj, găină!...

Harnice mai erau cele 2500 de găini ale G.A.S. Hălăucești-Iași! Foarte cumpătate, ele se culcau o dată cu... găinile — pentru a fi bine odihnite — și se sculau o dată cu cocoșii — pentru a fi primele în producție. Căci erau găini-matcă, adică socotite în categoria mijloacelor de bază ale fermei zootehnice. Plătise gospodăria pentru fiecare din ele cîte 36 de lei. Nu-i vorbă, se aștepta de la ele o dreaptă răscumpărare. Fuseseră planificate să dea o producție totală de 107.000 ouă anual. „E la mintea cocoșului că trebuie să îndeplinim acest plan, cotcodăceau moțatele; cine nu lucră, nu mănîncă!"...

Era la mintea cocoșului, dar nu era la mintea lui Dumitru Pucicov, șef de secție la G.A.S. Hălăucești.

— O sută șapte mii de ouă anual!, oftă el scărpinîndu-se după ureche. Asta-i extraordinar!

— Ce-i extraordinar, nea Mitică?, îl întrebă zootehnistul Petru Onofrei.

— Păi tu n-auzi? Trebuie făcute o sută șapte mii ouă pe an!

— Ei și? Te vaiți așa, de parcă... dumneata ar trebui să faci ouăle!

— Ce știi tu ce-nseamnă blestemul ăsta pe capul nostru? Că uite: de-o oră de cînd îmi bat capul împărțind 107.000 de ouă la 2500 de găini, pentru a vedea cît revine de fiecare — și nu-mi iese socoteala!

— Cum se poate să nu-ți iasă?

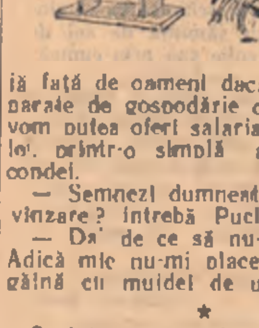
— Adică îmi iese ea, dar iese cu... fracțiuni: fiecare găină trebuie să dea cîte 42,80 ouă anual. 42 înțeleg — dar 0,80 cum vine asta? D-aia stau și tot împart...

— Știți ce? interveni contabilul de secție Petre Stoicescu. Ce ne mai batem capul împărțind ouăle la găini? Mai bine împărțim găinile la salariații gospodăriei noastre. Cred că n-o să se supere, nu-i. Mai ales că le oferim găini de reformă, la 9 lei și 50 de bani bucata.

— Ar fi strașnică ideea, zise Pucicov. Mă gîndesc însă că toate găinile sînt ouătoare. Nu-i nici una de reformă, sau bătrînă...

— Ei și dacă? rîse zootehnistul Onofrei. Parcă numai găina bătrînă face supa bună?

— S-apoi, completă contabilul, pentru fapta noastră putem fi și evidențiați. Vom dovedi multă grijă față de oameni dacă găini cumpărate de gospodărie cu 36 lei le vom putea oferi salariaților cu 9,50 lei, printr-o simplă aducere din condei.

— Semnezi dumneata ordinul de vînzare? întrebă Pucicov.

— Da' de ce să nu-l semnez? Adică mie nu-mi place... rasolul de găină cu mujdei de usturoi?

*

Sprintene, cu ochii gălbui-roșiatici ca niște mărgeluțe de chihlimbar, găinile cotcodăceau prin curtea gospodăriei, anunțînd producția ou.

— E frumos din partea dumitale că-ți îndeplinești planul, cotcodăci o golașă. Însă am o veste tristă: fă-l mai repede, că-i ultimul ou pe care-l faci în viața dumitale!

— Ce spui soro? Păi de ce?

— N-ai auzit încă? Atunci fii tare — căci durerile mari sînt mute! Și ca să ți-o spun mai pe ocolite: curaj, găină, că mîine... ne face supă!

— Aoleu!

— Da! cică sîntem găini de reformă!

— Asta-i o găinărie!

— Auzi, reformă noi! Așa de rău am ajuns?

— Tare mi-e teamă c-o să ajungă și ei rău!

*

Așa s-a făcut că-n loc să mai figureze în evidența G.A.S.-ului, 592 găini au figurat în oalele de supă ale salariaților, 81 la cantina gospodăriei, iar restul pînă la 1200 bucăți au fost date „lipsă la apel din producție" ca... dispărute prin furturi sau mortalități...

Directorul gospodăriei agricole de stat Hălăucești, tov. Ghiga Vasile, susține că ar fi aflat de această „găinărie" mult prea tîrziu, adică în momentul în care găina din oala de supă nu se mai putea întoarce în coteț. Și mai zice că dînsul n-ar fi fost de acord cu această „aducere din condei". De fapt n-au fost de acord nici găinile — dar dacă directorul spune așa trebuie să-l credem! Că doar are omul destule grijii pe cap, ca să mai poată fi atent la toate găinăriile subalternilor.

Dar dacă Pucicov, Stoicescu și Onofrei au reușit să scape de găini, nu vedem cum ar putea să scape și de... sancțiuni!

VALERIU FILIMON

După cum e munca așa-s și rezultatele

Citeva observații în legătură cu cooperativizarea agriculturii în raionul Strehaia

Așa cum se subliniază în subtitlu nu voi face o analiză amănunțită a mersului cooperativizării în raion. O sugerez însă organelor de stat, îndeosebi celor agricole, și — socotind că folosește — celor de partid.

In raionul Strehaia sînt 8 gospodării colective și impresionantul număr de 118 întovărășiri. Organele agricole se găsesc de multă vreme sub vraja acestor două cifre care, luate singure, apar ca o însemnată realizare și creează impresia că în raion cooperativizarea e avansată.

Realitatea e alta. In sprijinul acestei afirmații tot cifrele ne sînt de ajutor. Din întovărășiri fac parte 4.420 de familii, ceea ce înseamnă aproximativ un sfert din țăranii muncitori din raion. Gospodăriile colective și întovărășirile la un loc dețin însă numai 9,5 la sută din suprafața agricolă. Deși puține, gospodăriilor agricole le revine o parte însemnată (peste un sfert) din procentul de 9,5 la sută. De aici reiese că suprafața adusă de țăranii muncitori în întovărășiri este foarte mică. Nici un hectar de familie.

Să vedem cum merge și munca de colectivizare. Și de astă dată facem apel la cifre. După cum am arătat, în raion sînt 8 gospodării: cele din satele Boca, Circiu, Valea Rea, Albulești și Valea Marcului împlinesc în curînd 7 ani. Sînt, am putea spune, gospodării vechi. Nici celelalte 3 nu-s prea tinere. Ultima a luat ființă în anul 1954. De la înființarea ei au trecut aproape trei ani. In acest timp gospodăriile agricole colective au crescut, după cum stă scris în situația de la raion, cu 47 de familii. Dar nici această neînsemnată creștere nu-i reală. In acest număr se cuprind și familiile formate prin căsătorie de tinerii colectiviști precum și acelea care au fost excluse și reprimite după o vreme. Gospodăria din satul Boca e socotită a treia pe raion în privința creșterii numărului de familii. Din cele 5 familii cu care a „crescut" această gospodărie, 3 sînt formate prin căsătorie și 2 sînt foști colectiviști. Singura gospodărie care a crescut cu adevărat este cea din Lupșa. Ea și-a sporit numărul membrilor de la 17 la 31. Pe întregul raion însă se poate spune, fără exagerare, că numărul colectiviștilor a crescut cu o familie pe lună.

Aceasta fiind situația se pune, firesc, întrebarea: care sînt cauzele?

Una dintre cauze este slăbiciunea muncii politice. Organele agricole și-au îndreptat atenția îndeosebi spre întovărășiri. Dar în loc să-i lămurească pe țărani asupra sporului de recoltă pe care-l aduce munca în comun pe tarlale întinse, după metode agrotehnice înaintate, ele au ales o cale mai ușoară. Au dat țăranilor de înțeles că înscriindu-se în întovărășire, primesc pămînt mai bun și aproape de sat. Acest sistem de lucru a îngreunat comasările, a stîrnit nemulțumiri.

O altă cauză, nu mai puțin importantă ca prima, constă în slaba organizare a muncii în multe gospodării și întovărășiri din raion. In întovărășiri se execută de obicei în comun doar semănatul și recoltatul păioaselor. Doar 2 întovărășiri din 118 și-au încropit un început de fond de bază. Executarea lucrărilor la fel ca și în gospodăria individuală a dus, cum era și de așteptat, la recolte slabe. Ele nu constituie pentru țărani un îndemn de a intra în întovărășiri și gospodării colective.

De recoltele mici obținute de gospodării și întovărășiri se face vinovat în mare măsură S.M.T. Strehaia care este departe de a fi organizator al producției în aceste unități. S.M.T. Strehaia a executat anul trecut un volum mic de lucrări. Unele au fost de slabă calitate.

Multe gospodării și întovărășiri așteptînd să vină tractoarele și mașinile stațiunii, au pierdut, în toamnă și acum, timpul cel mai potrivit pentru însămînțări și au fost nevoite pînă la urmă să semene griul și ovăzul cu mîna.

In aceste zile în raionul Strehaia se duce o vie activitate pentru crearea de noi gospodării, cooperative de producție cu rentă și întovărășiri. In comuna Timna sînt deja 20 de cereri pentru înființarea unei gospodării iar în Samarinești 23 de țărani muncitori vor să formeze prima cooperativă de producție cu rentă din raion.

Paralel cu lărgirea unităților existente și formarea altora noi este necesară o muncă încordată pentru ca cele 8 gospodării și 118 întovărășiri să devină puternice centre de atracție pentru țăranii muncitori din raion. La această muncă trebuie să ia parte în primul rînd S.M.T. Strehaia care, așa cum a lucrat pînă acum, a dovedit că nu și-a înțeles menirea de luptător pentru transformarea socialistă a agriculturii.

M. MOTREANU

De la întovărășire la cooperativa de producție

Cu cîteva săptămîni în urmă, întovărășiții din Streza Cîrțișoara, raionul Făgăraș, au luat hotărîrea să-și transforme întovărășirea în cooperativă agrozootehnică de producție cu rentă. In acest scop au format un comitet de inițiativă condus chiar de președintele întovărășirii. Pînă acum cîteva zile, comitetul a primit cereri de la majoritatea întovărășiților. Printre cei care au dat cereri sînt mulți mijlocași ca Folea Diogen, Ilie Trintor, Emilia Bucurenciu care au între 6—9 hectare de pămînt. Ilie Trintor, în afară de 6,97 ha de pămînt, mai aduce în cooperativă 2 bivoli, car, plug, grapă, prășitoare etc.

S.M.T. în sprijinul gospodăriei colective

Pentru dezvoltarea diferitelor ramuri de producție în gospodăriile agricole colective, de o mare însemnătate este munca pe care trebuie s-o depună S.M.T.-urile. Tocmai de acest lucru am ținut seama în activitatea noastră de îndrumare și organizare a procesului de producție în unitățile deservite. Gospodăriile colective ce se găsesc în apropierea Orașului Stalin oferă mari posibilități de desfacere a produselor agricole, dacă acestea răspund cererii consumatorilor.

De aceea noi am acordat o atenție deosebită folosirii mijloacelor mecanizate, spre a se dezvolta în o cît mai mare măsură sectorul zootehnic din aceste unități. Astfel, cu sprijinul stațiunii noastre, gospodăria colectivă din comuna Bod a reușit să mecanizeze multe lucrări la ferma vacilor cu lapte. De asemenea, la gospodăria colectivă din Hărman care are 128 de bovine am acordat un ajutor efectiv la extinderea mecanizării unor lucrări grele, care altfel necesitau o mare cheltuială de brațe de muncă. De pildă, anul trecut, cu ajutorul celor 5 mașini de tocat ale S.M.T.-ului, am însilozat 295 de vagoane cu porumb furajer și fînețuri, la gospodăria colectivă din comuna Hărman 63 de vagoane cu porumb și alte plante furajere, la gospodăria colectivă din Bod 98 de vagoane, iar la cea din comuna Codlea, 59 de vagoane. In afară de porumb au mai fost însilozate alte mari cantități de sfeclă de zahăr, trifoi, lucernă etc. Insilozarea s-a făcut în bune condiții, datorită faptului că agronomii de sector ai stațiunii s-au preocupat îndeaproape de îndrumarea practică a colectiviștilor, arătîndu-le cum trebuie făcută această operație.

De asemenea, stațiunea noastră a pus la dispoziția gospodăriilor colective 3 motoare electrice, cu ajutorul cărora se macină furaje concentrate necesare hrănirii animalelor. Ceva mai mult, noi i-am ajutat pe colectiviștii din Bod și Feldioara, trimițînd mecanici și tehnicieni la fața locului pentru a executa instalațiile de adăpători automate în grajdurile de vaci, ca și pentru a monta robinetele și cazanele de fiert la bucătăria grajdurilor pentru porcine.

In vederea obținerii unor recolte bogate de furaje, în acest an S.M.T.-ul nostru a transportat cu remorci trase de tractoare și însemnate cantități de gunoi de grajd pe terenurile pe care se însămînțează plante furajere.

Știind că în fața conducerii fiecărui S.M.T. stă sarcina de a ușura în o cît mai mare măsură munca fizică în sectorul zootehnic din unitățile deservite, în acest an S.M.T.-ul nostru a încheiat contracte pentru un volum mult mai mare de lucrări speciale (grăpat de lucerniere, tocat furaje, transporturi de furaje etc.). Astfel, cu ajutorul grapelor gealău construite de către mecanizatorii din stațiune, în primăvara acestui an vom nivela și distruge mușuroaiele de pe o suprafață mare de fînețe naturale. Este sigur că în urma efectuării acestor lucrări producția de iarbă va crește simțitor, iar recoltatul fînețelor va putea fi executat tot cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului.

In sfîrșit, trebuie arătat că în cursul verii vom recolta cu mașinile S.M.T.-ului aproape 2.000 ha de trifoi, lucernă, borceag, porumb și peste 500 ha de sfeclă furajeră etc.

GRIGORE CALCII
inginer agronom șef
la S.M.T. Hărman

Ramura anexă cea mai nouă

Vizita mea în gospodăria colectivă „Timpuri Noi" din Dudești-Cioplea se apropia de sfîrșit.

Mă pregăteam tocmai să mulțumesc tovarășului Stan Constantin — președintele colectivei — pentru osteneala ce și-o dase însoțindu-mă, cînd acesta mi-o luă înainte:

— Și, acum, tovarășe, hai să-ți arăt și cea mai nouă ramură anexă a colectivei noastre.

Aci, nimic deosebit. Cîteva camere cu înfățișarea cea mai obișnuită. O căldură ca de seră, un miros iute, pișcător, și, pe deasupra, un concert asurzitor de chițăituri, te pironesc o clipă în prag. Ai și de ce dealtminteri. Zeci de borcane mari de sticlă, așezate pe mese, adăpostesc pe fundul lor acoperit cu talaș sute, mii de șoareci albi. Pe alte mese, în cuști din sîrmă împletită, alți „pensionari": șobolani, și tot albi.

Il asaltez pe președinte cu întrebările. Aflu astfel, că în urmă cu doi ani a început aci creșterea animalelor de experiență necesare diferitelor instituții științifice din Capitală și din țară: institutul Pasteur, laboratorul de control științific al medicamentelor, institutul de oncologie și altele. Aci, șoarecii, șobolanii, cobaii, sînt folosiți în număr mare pentru diferite experiențe în domeniul medicinii, farmacologiei etc.

Grija tuturor „pensionarilor" o poartă colectivista Georgeta Pălămiță. După cum îi hrănește, ai crede că de cînd lumea numai cu așa ceva s-a ocupat.

Intr-o altă încăpere, am dat peste cîteva sute de cobai sau „purcei de India" cum li se mai spune. Dolofani și tărcați, ronțăiau cu un aer filozofic niște morcovi, neștiutori de soarta care-i așteaptă. In curte, în cîteva zeci de cuști, sute de iepuri: albi, chinchilla, negri belgieni și metiși. Deloc pretențioși, în hrana lor intrînd toate resturile din gospodărie, se înmulțesc ca... iepurii, și se vînd cu prețul de 35—65 lei bucata. Ultima vizită am făcut-o la columbărie. Se aflau aci peste 300 de porumbei, ceruți de asemenea de către laboratoare și institute științifice.

Președintele îmi spuse că numai în săptămîna ce a trecut dintr-un singur transport de animale de experiență, colectiva a încasat 20.900 lei. Mai adaugă că în 1957, venitul total planificat a fi obținut de pe urma acestei ramuri anexe se ridică la 240.000 lei.

După cum se vede, cea mai nouă ramură anexă a colectivei se dovedește a fi destul de rentabilă.

S. LEONARD

Gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Hărman, regiunea Stalin, are un sector zootehnic dezvoltat.
In fotografia alăturată îl putem vedea pe tehnicianul Florin Popescu de la I.C.M.E.A. controlînd funcționarea unui aparat electric de muls

Luptăm pentru o producție sporită de lapte la vaci

Anul trecut, gospodăria noastră a fost prima pe regiune în ceea ce privește producția de lapte de vacă și sporul în greutate al viteilor. Astfel, de la cele 226 vaci de rasă Siemmenthal furajate în cursul anului, s-a obținut o producție de lapte cu 11.863 de litri mai mare față de cea planificată. Pe cap de vacă furajată, producția medie de lapte a crescut cu 400 litri față de producția obținută în 1955.

Fiindcă mulgătorii din brigada condusă de mine au obținut cele mai frumoase depășiri de plan, am să caut să împărtășesc și altora din experiența noastră în creșterea vacilor de lapte.

Noi am reușit să dobîndim de la unele vaci producții de lapte între 4600 și 4700 litri într-un an. Cum am ajuns la aceste rezultate?

In primul rînd noi avem grijă ca în lotul de vaci pe care le îngrijim să nu fie nici una stearpă. Pentru aceasta eu, ca șef de brigadă, țin o evidență strictă a montei și fătării fiecărei vaci în parte și am grijă ca după 21 de zile de la fătare (la apariția primelor călduri) să trimit vaca respectivă la taur. Se aplică monta repetată (monta se repetă la un interval de 12 ore) și prin acest procedeu noi nu am avut nici un caz de sterilitate la vaci.

Este știut că sporirea producției de lapte este strîns legată și de condițiile de întreținere a vacilor. Din practica noastră de pînă acum ne-am dat seama că vacile ținute în perfectă curățenie și în adăposturi bune dau lapte mai mult. In special acum, în perioada de stabulație, acest lucru este deosebit de important. Mulgătorii noștri se preocupă zilnic de curățenia corporală a vacilor și se îngrijesc ca în permanență așternutul lor să fie curat, schimbîndu-l ori de cîte ori este nevoie. In fiecare zi, afară de cazul cînd vremea este rea, vacile sînt scoase afară timp de o oră jumătate pînă la două ore în aer curat și la soare. Mișcarea mărește pofta de mîncare a animalelor și face să sporească producția de lapte.

Alt factor care duce la creșterea producției de lapte este mulsul rațional. Mulgătorii nu aplică în mod mecanic o singură metodă de muls la vacile pe care le îngrijesc, deoarece nu toate vacile au același uger, aceeași fire, etc. Metoda pe care o folosim la cele mai multe din vacile noastre este aceea a mulsului în cruce și cu mîna plină, fiind și cea mai bună în cazul unui uger normal. Mulsul în linie îl aplicăm la un număr de 9 vaci. La 2 din vaci care se mulg foarte greu sîntem nevoiți să aplicăm metoda mulgerii prin nod și în acest caz noi facem mulgerea prin apăsarea și nu prin tragerea sfîrcurilor, ca să prevenim durerea și îmbolnăvirea sfîrcului. Dar oricare ar fi metoda aplicată, întotdeauna înainte și după muls facem masajul ugerului de sus în jos.

Buna hrănire a vacilor este cel mai important lucru pentru obținerea unor cantități sporite de lapte. Noi hrănim animalele în două tainuri pe zi, deoarece această metodă a dat rezultate mai bune decît cea a administrării furajelor în trei tainuri. Prin hrănirea de două ori pe zi, vacile au mai mult timp pentru rumegarea nutrețurilor și pentru odihnă, organismul putînd folosi mai bine hrana. Felul acesta de hrănire a ușurat mult munca îngrijitorilor, fără ca producția de lapte să sufere.

Vacile sînt hrănite rațional, pe grupe de producție. Bunăoară, vacile cu o producție zilnică de 10 litri de lapte sau cele care sînt în ultima perioadă a gestației primesc zilnic următoarea rație: 5 kg fîn, 5 kg porumb însilozat, 10 kg borhot, 10 kg foi de sfeclă însilozate, 3 kg pleavă, 1 kg sroturi, 1 kg tărîțe, 80 grame calciu și 50 grame sare. Rația se mărește cu 0,5 kg tărîțe și 0,5 kg sroturi pentru fiecare trei litri de lapte obținut peste producția de 10 litri. Inainte de a fi date în hrana vacilor, se face un amestec din nutrețurile concentrate și însilozate și timp de 12 ore amestecul acesta este lăsat să fermenteze ușor. Preparate astfel, nutrețurile sînt mîncate cu mai multă poftă de către animale, avînd un gust mai plăcut.

In momentul de față preocuparea noastră de căpetenie nu este numai de a obține producții mari de lapte, dar și de a micșora prețul de cost. Deși sîntem la începutul lunii martie noi am realizat planul la producția de lapte stabilit pe întreg trimestrul I al acestui an. In privința reducerii prețului de cost însă, nu am făcut pași înainte, deoarece în prezent sîntem nevoiți să cumpărăm fîn la un preț ridicat, pentru că gospodăria noastră nu a primit la timp fondurile necesare procurării nutrețului.

In vederea reducerii prețului de cost la lapte, ne vom strădui să introducem pe scară mai mare mecanizarea proceselor grele de muncă, să aplicăm cît mai bine metodele de sporire a producției de lapte, să înlocuim în rație pe cît posibil nutrețurile scumpe și să ne procurăm din vreme și la prețuri ieftine furajele pe care nu le putem produce în gospodărie.

FRITZ FRANTZ
brigadier la brigada I-a
a gospodăriei agricole de stat
Hălchiu, regiunea Stalin

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Agrotehnica e mama producțiilor mari

Nu de mult mergînd cu niscaiva treburi la colectiva din Lenauheim, o comună de prin părțile Timișoarei, am aflat, printre altele, că brigada a III-a condusă de Petrovici Gh. a obținut anul trecut o recoltă de porumb de aproape 5.000 kg. știuleți la ha, recoltă care întrece cu cîteva sute de kg. la ha producția medie pe întreaga gospodărie. Tot atunci am mai aflat că unele echipe din cadrul acestei brigăzi au cules de pe parcelele repartizate lor recolte medii la ha de cîte 5.800 și 6.200 kg de porumb știuleți.

Știind cît de neprielnic a fost timpul în cursul anului trecut, l-am rugat pe conducătorul acestei brigăzi fruntașe să-mi povestească pe îndelete, cum de-a obținut asemenea recoltă.

— Apăi, eu nu prea sînt meșter la vorbă, începu el, da' am să-ncerc. De la început vreau să vă spun că tot secretu-i agrotehnica. Ea este mama recoltelor bogate. Dacă aplici cu grijă întregul lanț de măsuri agrotehnice, atunci, garantat, birui și vremea, oricît ar fi ea de vitregă.

Brigadierul își aprinse o țigară, pufăi de cîteva ori, apoi urmă:

— Și-acum să luăm pe rînd măsurile aplicate de noi în cultura porumbului. Mai întîi am avut grijă ca porumbul să nu urmeze tot după porumb ci după alte plante. L-am semănat pe un teren ocupat de păioase. Imediat după recoltarea plantei premergătoare am desmiriștit terenul, la cîteva zile am făcut o arătură superficială, iar în toamnă l-am arat adînc, încorporînd sub brazdă și o mare cantitate de gunoi de grajd — cam 30 de tone la hectar. In felul acesta păioasele sau celelalte plante care vin după porumb găsesc terenul gata îngrășat. Arătura am lăsat-o cum se spune „în brazdă crudă". Primăvara, îndată ce pămîntul a început a se zvînta, i-am tras cu grapa spre a împiedica evaporarea apei din sol, apoi pînă la însămînțare am dat de 2 ori cu cultivatorul spre a distruge scoarța ce se formase în urma ploilor și buruienile.

Semănatul l-am făcut cu mașinile S.M.T.-ului în rînduri drepte, atunci cînd ne-a spus inginerul că-i timpul cel mai potrivit. Cît privește sămînța, noi am folosit numai sămînță de soi, bine aleasă. Pe vreo 45 de ha. am pus porumb hibrid produs chiar în gospodăria noastră prin încrucișarea soiului local Phister cu soiul Romînesc de Studina, pe alte 30 ha. am însămînțat hibrid din import iar pe restul suprafeței am semănat soiul Phister. Hibridul nostru, indigen, a ajuns la maturitate mai devreme decît soiul local și a dat un spor de recoltă de peste 600 kg la hectar, iar cel din import a dat în medie 4.900 kg. știuleți la hectar.

Dar, oricît de bine ar fi pregătit terenul și oricît de bună ar fi sămînța, nu-i deajuns ca să dobîndești o recoltă mare. Aceeași atenție trebuie dată și lucrărilor de întreținere a culturii. Anul trecut noi am prășit porumbul de 4 ori cu mijloace mecanizate. La primele 3 prașile am dat și cu sapa pe rînd. La ultima n-a mai fost nevoie. Porumbul crescuse mare iar terenul nu mai avea buruieni. Prașila am făcut-o doar pentru a afîna pămîntul.

In afară de prășit, am făcut, pe o parte din suprafață, și polenizarea artificială suplimentară, cu funia. Știți cum vine asta. Porumbul polenizat astfel a dat un spor de 200—250 kg. la hectar.

Apoi a venit vremea recoltatului. Și cu asta, vorba povestitorului, „am încălecat pe-o roată și v-am spus povestea toată".

— Dar, pentru anul acesta ce planuri v-ați făcut în legătură cu porumbul? întreb eu.

— Brigada noastră s-a angajat să obțină o producție de 3.500 kg. boabe la hectar. Dar noi sperăm să-i și întrecem pe colectiviștii din Făcăeni care au lansat chemarea pentru o recoltă cît mai bogată de porumb.

— Și cum o să faceți să-i întreceți?

— Păi, așa, bine. Terenul destinat culturii porumbului îl avem gata pregătit, adică îngrășat din belșug și arat de cu toamnă, iar acum în primăvară l-am și grăpat. Apoi, trebuie să țineți seama și de faptul că în acest an vom însămînța întreaga suprafață numai cu porumb hibrid, produs la noi în gospodărie și experimentat în cîmpul nostru de experiențe de pe lîngă casa-laborator. Sămînța e aleasă și pusă la adăpost. Așteptăm doar să vină timpul potrivit pentru a ieși la semănat.

N. IANCU

A SOSIT PRIMĂVARA

Elevii și pionierii din ciclul II al școlii de 7 ani din comuna Drăgănești, raionul Drăgănești-Vlașca, întîmpină primăvara într-un fel deosebit.
Indrumați de instructoarea superioară de pionieri Elena Romanciuc, pionierii și elevii cercului tinerilor naturaliști au început plantarea pomilor pe lotul școlii.

Foto: P. SEVERIN

Pe marginea consfătuirilor cu pepinieriștii viticoli

Producerea materialului săditor viticol – sarcină importantă

In scopul refacerii și extinderii fondului nostru viticol, Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. au trasat sarcina ca în anii 1956—1960 să se planteze 120.000.000 de butași de viță de vie altoită și indigenă.

In perioada care a trecut de la congres s-au dobîndit o serie de succese în ce privește producerea materialului săditor viticol.

Pentru a face cunoscută experiența pozitivă acumulată de pepinierele fruntașe și pentru a înlătura unele greșeli și practici învechite din munca pepinieriștilor, Ministerul Agriculturii, cu sprijinul I.C.A.R., a organizat în perioada de la 4—11 martie a.c. consfătuiri urmate de demonstrații practice în 4 centre din țară, în cadrul cărora s-au dezbătut pe larg toate problemele legate de producerea materialului săditor viticol.

Redăm mai jos cîteva din problemele discutate și care sînt mai urgente, rămînînd ca la timpul potrivit să le publicăm și pe celelalte.

Toată grija pregătirii și desfășurării campaniei de altoire și forțare a vițelor

Din referatele prezentate de inginerii B. Baltagi și P. Baniță, de la stațiunile experimentale viticole Crăciunelul de Jos și Drăgășani, cît și din discuțiile pepinieriștilor fruntași a reieșit că obținerea unor vițe altoite de bună calitate și în cantități cît mai mari depinde în mare măsură de calitatea și de felul cum se pregătește materialul folosit la altoire precum și de modul cum se execută altoirea și forțatul vițelor.

Iată deci, în această perioadă, pepinieriștii trebuie să se preocupe îndeaproape de pregătirea localurilor de forțat și a instalațiilor de încălzire, de confecționarea și repararea lăzilor pentru forțat, de aprovizionarea cu uneltele necesare (bricege de altoit, foarfeci, căzi etc.) și cu rumeguș.

O deosebită atenție se va acorda calității coardelor altoi și portaltoi. Butașii portaltoi ce se folosesc la altoit trebuie să fie bine copți, netezi, să nu prezinte răni, urme de boli criptogamice, degerături sau urme de grindină. De asemenea, butașii să fie drepți, în lungime de 38—42 cm, și să nu aibă diametrul mai mare de 12 mm sau mai mic de 6 mm. Numai astfel de butași pot asigura o prindere bună la altoire și sporirea procentului de vițe calitatea I.

Din păcate însă mai sînt unități care urmărind interese înguste livrează pepinieriștilor butași de portaltoi necorespunzători.

Aceste practici dăunătoare producției de material săditor viticol trebuie curmate cu hotărîre prin recepționarea materialului de către oameni competenți și cu un înalt simț de răspundere.

Pregătirea materialului pentru altoit

Din experiența pepinieriștilor fruntași a reieșit că în obținerea unor succese mai de seamă un rol important îl are modul de pregătire a materialului înainte de altoire. Astfel se verifică starea sănătății butașilor portaltoi scoși de la păstrare, se fasonează butașii lăsîndu-se sub nodul de la bază 0,5 cm, li se împrospătează tăietura de sus, li se orbesc (scot) ochii și se elimină cîrceii sau copilii în așa fel încît să nu producem răni mari pe butaș. La aceste lucrări se vor folosi numai foarfeci și bricege bine ascuțite pentru a nu sfărîma țesuturile. Butașii astfel pregătiți, legați în pachete de 200 bucăți, se pun apoi la înmuiat în căzi sau bazine cu apă curată, unde se țin 3—4 zile. Apa din căzile sau bazinele unde se înmoaie butașii de portaltoi se va schimba obligatoriu o dată cu scoaterea butașilor. Aceasta, deoarece în timpul cît stau butașii în apă se dezvoltă o serie de substanțe toxice care dăunează materialului.

Paralel cu portaltoiul se pregătesc și coardele altoi care de asemenea trebuie să fie sănătoase, fără leziuni de grindină, degerături sau urme de atac de mană. Corzile se spală bine de nisipul în care au fost stratificate pentru a nu distruge bricegele, apoi se elimină primii 2—3 ochi de la baza corzii și ultimii 2—3 ochi de la vîrf, după care se fasonează în bucăți de cîte un ochi.

Tăietura se face la 1—1,5 cm deasupra ochiului, iar internodul se lasă întreg. Altoii astfel pregătiți se pun la înmuiat separat, în vase curate cu apă rece unde se vor ține circa 24—48 ore. Nu este bine să se țină altoii mai mult timp în apă, pentru că ochii „clocesc" și se pierd substanțele de rezervă din porțiunea de coardă. Pentru a se evita amestecul soiurilor atît legăturile de portaltoi cît și coșul în care s-a pus altoiul trebuie să poarte etichetă. De asemenea legăturile cu altoii la înmuiat se vor pune numai pe soiuri.

Tehnica altoirii

Operațiunea cea mai grea în viticultură este altoitul. Această lucrare se va face numai de către oamenii cunoscători, deoarece de ea depinde rezultatele bune în obținerea materialului săditor viticol. De aceea, pregătirea și perfecționarea pepinieriștilor în arta altoitului trebuie să constituie o sarcină permanentă a organelor agricole de la regiuni și raioane. Ținînd seama de acest lucru la gospodăria agricolă colectivă Bucerdea Grănoasă, raionul Tîrnăveni, de exemplu cu sprijinul stațiunii experimentale viticole Crăciunelul de Jos, au fost pregătiți în anul trecut 25 de altoitori din rîndul colectiviștilor.

Din referatele prezentate și discuțiile care au avut loc a reieșit cu claritate că altoitorii trebuie să țină seama în timpul altoitului de o serie de reguli. Astfel, altoiul și portaltoiul trebuie să fie de aceeași grosime. Secțiunile se vor face oblic și cît mai scurte. De asemenea, practica a arătat cu prisosință că, cu cît secțiunea la altoi va fi mai aproape de ochi cu atît procentul de viță calitatea întîi va fi mai mare, și invers. Experiența mai multor ani a dovedit că făcînd secțiunile cît mai scurte planta consumă mai puține substanțe de rezervă pentru calusare, mărind astfel cu aproape 10 la sută procentul de viță de calitatea întîi față de cazul cînd secțiunile sînt făcute mai lungi decît o dată și jumătate din grosimea butașului și altoiului. Limbile de îmbinare trebuie să fie tăiate de deasupra măduvei și cît mai lungi, pentru a se îmbina mai bine. Imbinarea trebuie făcută imediat după executarea tăieturilor pentru a feri țesuturile de oxidare. La îmbinare se va avea de asemenea în vedere ca altoiul să nu treacă peste portaltoi deoarece nu se realizează o calusare perfectă.

O atenție deosebită trebuie acordată controlului și recepționării vițelor altoite. La această muncă se vor folosi oamenii cei mai pricepuți și conștienți.

Cum se face forțatul vițelor

Mult interes a stîrnit în rîndurile participanților la consfătuire problema forțării vițelor. „Cîte bordeie atîtea obiceie", spune o zicală populară. Tot așa se întîmplă și cu forțatul vițelor. Unii pepinieriști ca cei din Diosig, regiunea Oradea, de pildă fac, după cum spun ei forțatul afară la adăpost de vînturi, acoperind doar vițele cu un strat subțire de pămînt. Alții forțează în nisip etc. Dar experiența și practica pepinieristică au arătat că singura metodă de forțare care asigură o calusare perfectă și deci un procent ridicat de vițe de calitatea întîi este forțarea lor în localuri încălzite, în lăzi cu rumeguș etc. Astfel, pe măsură ce butașii se altoiesc, ei se stratifică în lăzi (curate și dezinfectate cu o soluție de piatră vînătă în concentrație de 0,5 la sută), din rumeguș de brad verde, bine cernut și umezit. Stratificarea trebuie făcută cu grijă în așa fel încît ochii altoilor să fie la același nivel. Butașii se vor așeza în lăzi bucată cu bucată și nu așa cum procedează de pildă tov. Sava Miron din asociația din Miniș, care pune în lăzi butașii cu grămada (20—30 bucăți o dată). In felul acesta nu se pot umple bine cu rumeguș golurile de la baza butașilor, ceea ce dăunează bunei forțări.

Rumegușul se va pune numai pînă la punctul de altoire. După umplerea lăzilor cu vițe altoite se va turna apă de sus pentru a se așeza bine mucegaiul la baza butașilor, apoi deasupra altoaielor se cerne rumeguș uscat, pînă cînd se vor umple toate golurile. După această operațiune peste capul altoaielor se pune un strat de rumeguș umed de 5—6 cm grosime după care lada se va trece în camera de forțare. Aici, lăzile se vor așeza în rîndurile de jos, unde se țin 7—8 zile, după care se vor pune în raftul de sus.

Forțarea începe de la temperatura de plus 30 grade C care se coboară treptat pînă la plus 24 grade C, temperatură ce se va menține pînă la terminarea forțării. Durata de forțare nu trebuie să treacă de 21 de zile.

In tot timpul forțării, pepinieriștii trebuie să urmărească procesul de calusare (sudare dintre altoi și portaltoi) și să observe dacă nu apare mucegaiul, care poate distruge vițele. In cazul cînd mucegaiul și-a făcut totuși apariția, locul respectiv se curăță imediat înlocuindu-se rumegușul infectat cu altul sănătos.

După ce în jurul punctului de altoire s-a format un calus de culoare galbenă-sidefie, lăzile se scot din camera de forțare și se țin la temperatură mai scăzută pentru ca vițele să se aclimatizeze cu temperatura de afară, după care se vor planta în școala de viță.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice se pregătește pentru sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Oamenii muncii din întreaga lume vor sărbători în acest an cea de-a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917.

Recent, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a luat o importantă hotărîre cu privire la pregătirile în vederea sărbătoririi acestei mărețe aniversări. In Documentul C.C. al P.C.U.S. se analizează uriașa importanță a Revoluției Socialiste din Octombrie atît pentru popoarele din Rusia cît și pentru oamenii muncii din întreaga lume. Documentul trece în revistă succesele de importanță mondială obținute în urma victoriei Revoluției Socialiste din Octombrie de către popoarele U.R.S.S.: transformarea Uniunii Sovietice într-o mare putere industrială (industria U.R.S.S. a crescut de 30 de ori în comparație cu perioada dinainte de revoluție), puternicul avînt al agriculturii socialiste, colectivizarea, dezvoltarea științei și a culturii, dispariția analfabetismului, realizarea învățămîntului general de 7 ani și trecerea la învățămîntul general de 10 ani.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917 a avut și o uriașă importanță internațională. In urma victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a început criza generală a capitalismului mondial. Din sistemul capitalist s-au mai desprins marea Chină și țările de democrație populară din Europa și Asia, care împreună formează astăzi marea comunitate a țărilor socialiste. Popoarele care construiesc în prezent socialismul au învățat enorm de mult din experiența dezvoltării revoluționare a popoarelor socialiste din U.R.S.S. și aplică aceste învățăminte pentru a-și crea un viitor mai bun și mai fericit.

In vederea sărbătoririi celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie de către popoarele Uniunii Sovietice, C.C. al P.C.U.S. a luat o serie de importante hotărîri. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice va sprijini dezvoltarea în toate ramurile de producție a întrecerii socialiste pe care o desfășoară oamenii sovietici pentru a întîmpina marea lor sărbătoare. Organizațiile de partid vor folosi cele mai diferite metode ale activității de agitație și propagandă pentru a lămuri importanța Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și cele mai importante teze ale învățăturii marxist-leniniste. Un rol foarte important revine comisiilor pentru pregătirea și sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, comisii care se înființează în toate întreprinderile de stat, în colhozuri, instituții etc. C.C. al P.C.U.S. în hotărîrea sa prevede sarcini importante pentru organele de partid și de stat, în vederea editării operelor lui V. I. Lenin și a altor documente de partid, pentru publicarea unor teze cu privire la această măreață aniversare. In cinstea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, vor mai fi realizate o serie de opere literare, vor fi organizate sesiuni științifice ale Academiei de Științe a U.R.S.S. și Academiilor din republicile unionale, se vor realiza filme noi, se vor organiza festivaluri artistice etc.

Sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie va contribui la întărirea avîntului cu care oamenii sovietici luptă pentru construirea comunismului, la dezvoltarea mișcării mondiale a oamenilor muncii pentru pace, democrație și socialism.

In preajma Congresului cooperativelor agricole de producție din Cehoslovacia

Articol scris pentru ziarul „Agricultura Nouă" de ing. IOSEF PARIK redactor la ziarul „Zemedelske Noviny" (Praga)

In anul 1949, la cel de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Cehoslovac au fost trase jaloanele transformării socialiste a agriculturii cehoslovace. In anii care au urmat, agricultura cehoslovacă a cunoscut o dezvoltare fără precedent. Astăzi, în Cehoslovacia există 8.150 cooperative agricole unice de gradele II-IV cuprinzînd 57 la sută din totalul satelor. Sectorul socialist gospodărește peste 46 la sută din întregul teren agricol, din care cooperativele agricole peste 33 la sută.

O cotitură însemnată în istoria cooperativizării socialiste a agriculturii o va constitui cel de al III-lea Congres al cooperativelor agricole de producție care își va ține lucrările în zilele de 22-24 martie a.c. la Praga. Congresul va trece în revistă realizările obținute de către cooperativele agricole. Cooperativele agricole de producție au strîns în medie în cursul anului trecut de pe un hectar cu 200 kg grîu și 210 kg orz mai mult decît țăranii cu gospodării individuale. La fel, și în privința producției de lapte, la cooperative s-a realizat cu 181 litri mai mult de la fiecare vacă decît în gospodăriile individuale.

In anul 1954 cîștigul net la 1 ha pămînt arabil era de 1.121,90 koroane, iar în anul 1955 era de 1.393,30 koroane. In anul 1956 veniturile cooperativelor au crescut mult. Ca exemplu vom da realizările obținute de către cooperatorii din satul Bosuvka, raionul Vyskov din Moravia, unde, în medie de pe 1 ha s-au strîns produse în valoare de 8.330 koroane. Despre creșterea nivelului de trai a majorității cooperatorilor stă mărturie faptul că zeci de mii de familii au primit în cursul anului trecut aconturi de peste 20.000 koroane. Numai în raionul Hradeț Kralove, la sfîrșitul anului 1956 au fost depuse 60 de cereri de către membrii cooperativelor agricole de producție, care doreau să-și cumpere automobile. Astăzi și dușmanii noștri au trebuit să recunoască că nivelul de trai al cooperatorilor crește neîncetat și că este mai ridicat decît cel al țăranilor cu gospodării individuale.

In special sînt pline de învățăminte rezultatele obținute de cooperativele agricole de producție după un an de la înființare. Asemenea cooperative există în special în regiunea Ceske Budeiovite și Ihlava. De multe ori specialiștii erau de părere că noile cooperative nu pot obține rezultate excepționale chiar din primul an de la înființarea lor. Cu toate acestea, rezultatele au dovedit contrariul. In regiunea Praga conform planului, în noile cooperative urma să se plătească 13,70 koroane pentru o zi-muncă. Și totuși s-a plătit cu o koroană în plus. In regiunea Ceske Budeiovite în 253 de cooperative s-a plătit în medie 12 koroane pentru fiecare zi-muncă.

Cel de al III-lea Congres al cooperativelor agricole de producție se va desfășura sub lozinca „Pentru ridicarea neîncetată a producției agricole și a nivelului de trai al oamenilor muncii". Dezvoltarea cooperativelor agricole de producție constituie problema principală a agriculturii în cadrul celui de al doilea cincinal care prevede ca pînă în anul 1960 producția agricolă să fie mărită cu 30 la sută în comparație cu anul 1956. Aceasta va fi posibil datorită mecanizării în procent de 80 la sută a principalelor lucrări agricole. In această perioadă agricultura cehoslovacă va primi numeroase mașini noi. In afară de numărul mai mare de camioane, agricultura va fi înzestrată cu 36.000 tractoare noi dintre care 20.000 vor fi afectate cooperativelor unde vor fi folosite pentru transporturi. In continuare, planul prevede livrarea a 7.600 de batoze automate, 3.400 combine pentru recoltarea porumbului, 3.900 combine pentru recoltarea sfeclei, 5.800 combine de însilozare și 400 de combine pentru recoltarea hameiului. Mai sus, am vorbit numai de mașini mai importante care execută muncile cele mai grele în agricultură.

Am putea vorbi încă mult despre sarcinile trasate în cadrul celui de al doilea cincinal referitor la agricultură. Cu titlu informativ prezentăm în continuare cîteva din sarcinile cele mai importante: recolta medie la ha se va mări la grîu cu 390 kg, la ovăz cu 370 kg, la cartofi cu 3590 kg, la sfecla de zahăr cu 1000 kg. In ceea ce privește producția de lapte, se presupune că producția medie a unei vaci de lapte va fi pînă la sfîrșitul anului 1960, de 2.130 de litri pe an.

Cele mai mari sarcini din cifrele planificate cad în seama cooperativelor. De aceea, cel de al III-lea Congres va dezbate problemele de întărire economică și organizatorică a cooperativelor agricole de producție. Ministerul Agriculturii și Economiei Silvice cu mult timp în urmă a prezentat propuneri pentru modificarea unor prevederi din statutul model al cooperativelor agricole. Se propune de exemplu, micșorarea vîrstei celor care au dreptul să intre în cooperative. Minimul de vîrstă pentru noii membri ar urma să fie de 15 ani. Acei care după terminarea orelor de școală vin și lucrează la cooperativă ar urma să aibă aceleași drepturi ca și cooperatorii chiar dacă deocamdată nu pot deveni membri. Intr-un mod cu totul nou ar urma să fie rezolvat fondul de dotare. In anii trecuți s-a văzut că numeroase cooperative cu cîștiguri însemnate nu au împărțit tot venitul destinat grupelor de lucru, lăsînd o parte din bani în casieria cooperativei pentru cazuri de diferite pierderi neprevăzute. Acum se propune ca această măsură bună să fie prevăzută în statut.

In viitor, respectînd unele prevederi generale de principiu, cooperativele agricole de producție vor avea dreptul să-și elaboreze fiecare un statut propriu, statut care va intra în vigoare după aprobarea lui de către secția agricolă a sfatului popular.

Fără îndoială că lucrările Congresului vor contribui la lărgirea sectorului socialist din agricultura R. Cehoslovace, la întărirea neconcenită a cooperativelor existente ceea ce va duce la creșterea producției agricole și la creșterea bunei stări a oamenilor muncii de pe ogoarele Republicii Cehoslovace.

Pentru obținerea de noi succese în sectorul creșterii cailor

Spicuiri din problemele dezbătute la Congresul hipic internațional

Zilele acestea s-a ținut la Ministerul Agriculturii lucrările celui de al IX-lea Congres hipic internațional, la care au participat delegați din Uniunea Sovietică, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Bulgaria, R. P. Mongolă, cît și reprezentanți ai Ministerului Agriculturii din țara noastră, tehnicieni din I.C.Z. și de la hergheliile de stat, profesori universitari, etc.

La acest congres s-au dezbătut o serie de probleme tehnice legate de îmbunătățirea raselor de cai și de orientarea creșterii calului față de gradul de dezvoltare a mecanizării agriculturii din țările participante. De asemenea, s-a stabilit ca mitingul internațional hipic din anul acesta, să se desfășoare la Berlin la sfîrșitul lunii august și începutul lunii septembrie. Tot cu acest prilej s-au dezbătut unele probleme privind ajutorul reciproc, schimburile de experiență, de documentație tehnică, schimbul de material cabalin etc.

*

In discuțiile purtate în cadrul congresului, tov. S. Kurowski, din R. P. Polonă, a arătat că după cel de al doilea război mondial, punîndu-se accentul pe dezvoltarea mecanizării agriculturii, nu s-a dat atenția cuvenită creșterii cailor, și ca urmare în unele țări numărul cailor de muncă din agricultură a scăzut. De asemenea, delegatul Uniunii Sovietice tov. P. P. Parișev, a scos în evidență faptul că în unele țări, nu s-a dus o acțiune susținută pentru ameliorarea efectivelor de cai din marea creștere. In congres s-a subliniat de asemenea că în unele locuri s-a manifestat tendința dăunătoare de reducere a efectivelor de cai de muncă, ceea ce a adus prejudicii economice acestor țări. Lucrările congresului au arătat că în stadiul actual de transformare socialistă a agriculturii și a dezvoltării mecanizării ei este necesar ca în fiecare țară să se creeze tipuri intermediare de cai cu însușiri multilaterale (viteză, tracțiune etc.) care să corespundă necesităților specifice țărilor respective.

In țara noastră — a arătat tov. dr. Iuliu Maior de la stațiunea experimentală zootehnică Slobozia, regiunea București — se lucrează la formarea unui tip de cal semigreu, necesar agriculturii socialiste din Bărăgan. In acest scop s-au încrucișat armăsari trăpași cu iepe din rasa ardeneză și armăsari ardenezi cu iepe locale. Această acțiune s-a extins în prezent și în unele gospodării colective cum este cea din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia și altele, făcîndu-se încrucișări între armăsarii ardenezi și iepele locale. Metișii obținuți sînt superiori rasei locale precum și rasei ardeneze (care nu se poate adapta condițiilor de climă din Bărăgan), comportîndu-se în mod satisfăcător la efectuarea muncilor agricole.

★

Invățămintele ce se desprind din lucrările Congresului hipic internațional, aduc un prețios sprijin îmbunătățirii muncii din sectorul creșterii calului în țara noastră. Astfel în perioada actuală este necesar să se dea mai multă atenție organizării și dotării depozitelor de armăsari cu reproducători de valoare, pentru îmbunătățirea efectivelor de cai din marea creștere în așa fel ca aceștia să fie aduși la nivelul cailor din hergheliile de stat. De asemenea, se impune a se face importuri de armăsari pur-sînge de clasă internațională, așa după cum au procedat R. P. Polonă, R. Cehoslovacă și R. P. Ungară.

Uniunea Sovietică dorește lărgirea colaborării economice între toate țările europene

Zilele acestea, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a publicat o importantă declarație în care stabilește atitudinea Uniunii Sovietice față de problemele colaborării economice între țările europene.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. analizează în amănunțime proiectele „pieței comune" și ale Euratomului (organizația pentru energia atomică), elaborate de cele șase guverne apusene (Franța, Republica Federală Germană, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg). Preocupat de interesele păcii și ale colaborării între popoare, guvernul Uniunii Sovietice demască urmările nefaste pe care le-ar avea realizarea „pieței comune" și a Euratomului. Euratomul, creat de șase țări apusene membre ale pactului Atlanticului de Nord, ar fi o organizație închisă cu caracter militar, agresiv. Datorită Euratomului, cercurile războinice din Germania occidentală, care nu-și ascund planurile lor criminale, vor dispune de distrugătoarele arme atomice. Statele Unite ale Americii, care vor fi de altfel adevărații stăpîni ai Euratomului, se vor folosi de această organizație pentru a grăbi reînarmarea Germaniei occidentale pentru a-și realiza scopurile războinice pe care le urmăresc în Europa. Crearea „Euratomului", va înrăutăți deci situația politică din Europa, va îngreuna unificarea națională a Germaniei și rezolvarea altor probleme.

Proiectul „pieței comune" este deosebit de periculos pentru suveranitatea națională a tuturor celorlalte țări participante. Monopolurile vest-germane, care dispun de cel mai mare volum de capital, vor impune condițiile lor țărilor vest-europene mai slabe din punct de vedere economic, vor subjuga economia Franței, Italiei, Belgiei și a altor țări apusene. In urma desființării taxelor vamale între cele șase țări apusene, marile monopoluri vor obține cele mai mari cîștiguri. Marii industriași vor căuta să-și sporească cîștigurile și printr-o mai cruntă jefuire a oamenilor muncii, prin mărirea impozitelor, a prețurilor la bunurile de larg consum etc.

Guvernul Uniunii Sovietice, dornic să contribuie la o adevărată colaborare a țărilor europene în domeniul economic și în folosirea pașnică a energiei atomice, a prezentat în declarația sa o serie de importante propuneri. Uniunea Sovietică propune astfel înființarea unui **organism european pentru problemele folosirii energiei atomice**, din care să facă parte toate țările europene precum și Statele Unite ale Americii. Acest organism ar funcționa ca o filială regională a Agenției Internaționale pentru energia atomică. Constituit de toate statele europene, cu diferite sisteme social-politice, un asemenea organism n-ar avea un caracter agresiv, închis, n-ar fi îndreptat împotriva nimănui. De asemenea, ar putea lua ființă unul sau mai multe institute europene pentru cercetări științifice în problemele energiei atomice și s-ar putea realiza o rodnică colaborare între întreprinderile europene care produc energie atomică. Pentru întărirea colaborării economice între țările europene, Uniunea Sovietică propune realizarea unui **acord general european de colaborare economică**. De asemenea, țările europene ar putea colabora în construirea unor mari centrale electrice, în dezvoltarea producției carbonifere și a altor surse de combustibil în Europa și s-ar putea realiza acorduri pentru înlesnirea colaborării comerciale etc. Guvernul sovietic consideră că acestea și alte propuneri constructive pentru colaborarea economică a statelor europene trebuie să fie discutate la cea de-a 12-a sesiune a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, care se va deschide la 29 aprilie a.c.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice constituie o nouă și importantă dovadă că guvernul U.R.S.S. dorește să contribuie prin toate mijloacele la întărirea păcii și a colaborării între toate statele Europei.

Una din nenumăratele...

Zilele acestea un glas din Germania demască încă o crimă, din nenumăratele crime comise de Speidel. Fostul deținut politic Rudolf Wenderlich descrie cum au sosit în lagărul din Sachsenhausen un grup de mineri francezi:

„Sosirea celor 244 de mineri francezi din Pas de Calais deportați din ordinul lui Speidel la Sachsenhausen ne-a îngrozit chiar pe noi cei aflați în lagăr și obișnuiți cu chinurile...".

Pentru că au cerut asigurarea vieții lor, în minele nereparate, aprovizionarea cu alimente și condiții de muncă mai omenești, actualul general Speidel, omul de azi al americanilor a ordonat:

Minerii francezi să fie vîrîți cîte 120 în vagoane de vite și ținuți 6 zile în picioare, striviți, înghesuiți, sufocați, fără apă și hrană. După care termen să fie trimiși în lagărul Sachsenhausen din Germania.

Era la 27 iunie 1941...

Sîntem în primăvara lui 1957.

Hans Speidel a fost declarat de guvernele american, englez și francez, cu o zi înainte de numirea lui în funcția de comandant al trupelor N.A.T.O. din Europa Centrală „vajnic antifascist".

O mai nerușinată batjocură a memoriei celor căsăpiți din ordinul călăului Speidel nici că se putea.

ANTON ALEXE

PRONOSPORT

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 11, etapa din 17 martie 1957:

I. Milan-Fiorentina (campionatul italian). 1

II. Lanerossi-Internazionale (campionatul italian) 1

III. Torino-Juventus (campionatul italian). 1

IV. Atalanta-Lazio (campionatul italian). 2

V. Napoli-Padova (campionatul italian). 1

VI. Roma-Triestina (campionatul italian). 1

VII. Genoa-Sampdoria (campionatul italian). X

VIII. Palermo-Bologna (campionatul italian). 1

IX. Marseille-St. Etienne (campionatul francez). 1

X. Lyon-Lens (campionatul francez). 1

XI. Nice-Monaco (campionatul francez). 2

XII. Metz-Toulouse (campionatul francez). 1

Să executăm la timp și la un înalt nivel agrotehnic muncile de primăvară

(Urmare din pagina I-a)

agricole. Desființarea sistemului de cote obligatorii la produsele vegetale și stabilirea de prețuri remuneratorii în cadrul sistemului de schimb pe baze comerciale între sat și oraș contribuie la întărirea interesului cultivatorilor de a obține producții mari și de a le valorifica prin organizațiile comerciale de stat și cooperatiste. Desființarea planului de cultură obligatoriu dezvoltă de asemenea inițiativa și interesul producătorilor.

Primăvara a venit mai devreme decît o așteptam și după o iarnă cu precipitații puține. Față de această situație este necesar să se grăpeze imediat semănăturile de toamnă bine dezvoltate, înfrățite și dese precum și ogoarele de toamnă, să se însămînțeze în cîteva zile culturile din epoca I, să se are de pe acum toate suprafețele nearate din toamnă chiar dacă vor fi semănate mai tîrziu.

Succesul lucrărilor agricole de primăvară depinde în mare măsură de munca concretă dusă în mijlocul oamenilor, de operativitatea organelor locale, de puterea lor mobilizatoare și organizatorică, de îndrumarea competentă a țăranilor muncitori. Din partea unor organe tehnice s-a observat însă tendința stabilirii de termene calendaristice pentru desfășurarea campaniei agricole fără să se țină seama de timpul optim, de temperatura din sol, de umezeala pămîntului și de alte condiții care determină cînd și cum trebuie făcute însămînțările. Aceasta duce la lucrări de proastă calitate, la pierderea de sămînță și combustibil, la uzura mașinilor și utilajului și în ultimă instanță la recolte slabe.

Momentul începerii însămînțărilor se recomandă a fi stabilit diferențiat, potrivit condițiilor concrete de climă și sol din fiecare comună în parte și chiar din fiecare plai, întrucît chiar în cadrul aceluiași sat, sînt diferențe sensibile de la o tarla la alta și uneori de la un lot la altul. La această muncă trebuie să-și dea contribuția organele tehnice agricole de la regiuni, raioane și comune, cu toată răspunderea legată și izvorîtă din meseria de agronom pe care și-au ales-o.

Pentru obținerea recoltelor bogate, un rol important îl au S.M.T.-urile, purtătoarele tehnicii cele mai înaintate în agricultură. Organele locale sînt datoare să vegheze ca ele să-și îndeplinească sarcinile ce le au. S.M.T.-urile trebuie să facă lucrări de calitate și la timpul cel mai potrivit, pentru că în felul acesta vor putea să convingă țărănimea de superioritatea muncii cu mijloace mecanizate.

In această campanie, S.M.T.-urile au datoria să nu mai repete greșeala din anii trecuți cînd, în goana după hantri, au arat adînc în primăvară suprafețe arate din toamnă. In general e necesar să fie lichidată goana după hantri, în detrimentul calității lucrărilor.

In campania agricolă din această primăvară, sînt create condiții pentru realizarea sarcinei - „nici un petec de pămînt neînsămînțat". Să se ducă o luptă aprigă împotriva obiceiului care se mai practică pe alocuri de a lăsa pîrloage sau de a lucra necorespunzător unele suprafețe arabile, unele suprafețe îndiguite, loturi zootehnice, rezerve de stat. Organele locale au datoria să indentifice astfel de terenuri și să ia grabnic măsuri de cultivare a lor în bune condiții. In perioada campaniei de primăvară, lucrările agricole trebuie să primeze față de alte sarcini pe plan local cum ar fi: diferite lucrări edilitare sau altele care ar împiedica folosirea în timpul optim a utilajului agricol și atelajelor țărănești la arături și însămînțări.

Campania de primăvară constituie un prilej nimerit în vederea îndrumării țăranilor individuali să formeze asociații, întovărășiri, cooperative agricole de producție cu rentă, gospodării colective, sau să intre în cele existente. Inainte de începerea lucrărilor se pot face măsurătorile pentru tarlalizarea loturilor celor înscriși, se poate stabili rotația culturilor, se poate asigura sămînța etc. Cu cît aceste lucrări vor fi făcute mai din timp cu atît va fi mai bine.

Organele tehnice agricole au datoria ca o dată cu munca de îndrumare pentru obținerea de recolte bogate, să lămurească țărănimea muncitoare, pentru a păși de bună voie pe calea muncii în comun. Comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să asigure, prin toate măsurile, realizarea contractărilor la plante tehnice, legume, etc. Prin îndeplinirea tuturor măsurilor tehnico-organizatorice cu privire la pregătirea temeinică a campaniei de primăvară și prin executarea lucrărilor la termenele indicate de organele locale, vom reuși să mărim fondul statului și să avem rezerve suficiente pentru export.

In vederea lichidării rămînerii în urmă a agriculturii față de cerințele mari în continuă creștere, partidul a luat măsuri importante pentru a fi înlăturată orice greutate care ar putea frîna mersul înainte. Aparatul tehnic agronomic, mecanic, zootehnic și veterinar să dea tot ce poate în vederea sporirii producției. In fața inginerilor și tehnicienilor din agricultură stau sarcini mai importante și mai nobile decît oricînd, sarcini care le măresc orizontul tehnic și social și fac din îndeletnicirea ce au una din cele mai pline de satisfacții științifice și tehnice și mai ales morale în interesul vital al poporului.

Ei trebuie să fie purtătorii tehnicii moderne în agricultură, să lupte pentru tot ce este nou și progresist, pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și implicit pentru posibilitatea aplicării celor mai raționale reguli agrotehnice.

Pentru aceasta e necesar ca ei să fie puși în situația de a da tot ce au mai bun în folosul agriculturii și ajutați în acest sens. A-i ajuta pe inginerii și tehnicienii din agricultură înseamnă în primul rînd a-i scuti de muncă administrativă, birocratică, de întocmirea diferitelor dări de seamă, situații inutile, și ședințe interminabile și a-i îndrepta spre munca de teren în gospodăriile colective, pe loturile demonstrative, în brigăzile de tractoriști, sau de cîmp, zootehnice și horti-viticole ale colectiviștilor, pe ogoarele țăranilor întovărășiți și pe cele ale țăranilor cu gospodărie individuală.

Agronomul trebuie să dea răspuns concret multiplelor întrebări pe care practica le ridică: unde, cînd și cum se fac lucrările din complexul agrotehnic. Campania agricolă de primăvară este o serioasă piatră de încercare pentru fiecare tehnician agricol. Fiecare dintre aceștia trebuie să fie peste tot, să vegheze la starea culturilor și la multiplele munci ce se vor face acum pe ogor, în vie, livadă, grădină sau ferme.

Să luăm numai cîteva din problemele care stau în fața tehnicii agricole în muncile de primăvară și să vedem cît de important este ca agronomul să lupte pentru ca agrotehnica să-și spună cuvîntul în mod hotărîtor, calificat, perseverent.

Orice agronom și mulți agricultori pricepuți știu că gunoiul de grajd este un îngrășămînt indispensabil. Față de numărul de vite existent astăzi în țara noastră și față de producția de gunoi de grajd obținută, s-ar putea îngrășa o suprafață de 2.000.000 hectare obținîndu-se un spor de peste 1.000.000 tone de cereale.

Prin cultivarea rațională a porumbului, se poate obține o producție de peste 3.000 kg. boabe, în medie, la ha, deci dublu față de cît se obține la noi în mod obișnuit. Sporul de porumb ce s-ar obține de pe 3.700.000 ha. care se vor cultiva cu pormub anul acesta, folosit în creșterea animalelor, ar aduce un plus de carne de porc de peste 1.000.000 tone, iar cocenii ar duce la obținerea de peste 3.000.000 tone de lapte.

Avem în țară peste 2.600.000 ha. pășuni. Un sfert din acestea dau producții reduse cu cca. 25 la sută, din cauza mușuroaielor, mărăcinilor, buruienilor, ceea ce înseamnă că sute de mii de animale sînt lipsite de iarbă verde necesară.

Prin folosirea la timp a insecticidelor nicotox, parathil hexacloran și altele, se pot salva cantități de prune care ajung și chiar depășesc 150.000 tone.

O întrerupere de 10 zile în executarea cercuitului viței de vie poate pricinui scuturarea ochilor și deci scăderea recoltei de struguri cu 35—40 la sută.

Să lăsăm agronomul să determine momentul optim al lucrărilor agrozootehnice, să dea indicații pentru aplicarea îngrășămintelor, să indice plantele și solurile bune de cultivat, să introducă metode noi în practica producției, să descopere focarele dăunătorilor. Să mobilizăm deci și să cerem aparatului agricol să organizeze și să îndrumeze procesele de producție agricolă pe baza tehnicii și științei avansate, ținînd seama întotdeauna de condițiile locale.

Oricît de bine pregătit ar fi însă tehnicianul din agricultură, oricît de bine ar cunoaște mașinile, pămîntul, clima, plantele, el este redus la neputință dacă nu cunoaște oamenii care mînuiesc mașinile, care lucrează pămîntul și cultivă plantele. Aceștia au o experiență bogată. Din rîndurile lor se ridică fruntașii recoltelor bogate. Invățînd de la ei și învățîndu-i tehnica nouă, înaintată, agronomul își ridică nivelul său și pe cel al țăranilor muncitori și dovedește o atitudine plină de seriozitate față de profesiunea nobilă pe care o are.

In mintea unora dintre ingineri și tehnicieni, adeseori chiar dintre cei cu înaltă calificare tehnică, introducerea tehnicii noi în agricultură nu este legată direct de necesitatea transformării socialiste a agriculturii. Aceasta este o greșeală gravă. După cum se știe, nu se poate concepe agricultură înaintată în condițiile proprietății fărămițate, parcelate. Numai agricultura socialistă înlesnește aplicarea tehnicii celei mai înaintate. Totodată, transformarea socialistă a agriculturii este o necesitate obiectivă nu numai a sporirii producției agricole ci și a întregului progres al orîndurii social-economice democrat-populare. Lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii este o sarcină a fiecărui tehnician cu dragoste de patrie și de profesiunea lui. Inginerii și tehnicieni agronomi sînt chemați să participe cu toată priceperea și puterea lor la întărirea și creșterea sectorului socialist al agriculturii, iar cei care nu lucrează direct în cadrul acestui sector să-și aleagă o unitate agricolă socialistă pe care s-o sprijine în organizarea ei de perspectivă și operativă. In acest scop sînt chemați să dea îndrumările tehnice menite să ducă la creșterea producției, a productivității muncii, la scăderea prețului de cost al lucrărilor și produselor agricole, să facă din unitatea respectivă o gospodărie agricolă socialistă model.

Folosind din plin toate rezervele existente pentru sporirea producției agricole, pentru ridicarea agriculturii pe o treaptă superioară socialistă, oamenii muncii de pe ogoare vor aduce o însemnată contribuție la ridicarea bunei stări materiale și culturale a întregului nostru popor muncitor.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"